

सदनमा पठाउनुपर्ने हुन्छ ।
माथिका यी सम्पूर्ण समस्या लगायत अन्य
युप्रै समस्याहरु छन् जसको तत्काल समाधान
खोज्नेपर्ने हुन्छ । यो सबै को वसको कुरा होइन
त्यसैले जसले यी र यस्ता समस्या समाधान गर्न
सक्छ त्यस्ता मानिसलाई मधेशवाट जिताएर
सदनमा पठायो भने मधेशमा एक खालको नयाँ
ऊर्जा सृजना हुन्छ ।

सम्पादकीय

उम्मेदवार सिफारिसको लहर, लाज छोप्ने पहल

राजनीतिक दलका शीर्ष नेताहरूको उम्मेदवार बन्ने सिफारिसको लहर चलेको छ। छपा र डिजिटल मिडियामा फलानो जिल्लाको फलानो निर्वाचन क्षेत्रबाट फलानो दलका नेतालाई उम्मेदवार बनाउने सिफारिस गरिएको समाचार पढ्न पाइन्छ। राजनीतिक दलले आफूलाई लोकतान्त्रिक विधि प्रक्रिया अवलम्बन गरेको दर्शाउन यस्तो सिफारिसको पाखण्ड गरिरहेका छन्। राजनीतिक दलले वडा एकाइदेखि प्रदेश हुँदै संघीय समितिमा सिफारिस गरी पठाएको दावी गरिरहेका छन्। राजनीतिक दलका वडा एकाइदेखि प्रदेश हुँदै संघीय समितिमा अफू पूरा गरिने समितिहरू पूरा भएका छैनन्। लोकतान्त्रिक विधि अनुसार पार्टी संगठन सञ्चालन गरेको पारदर्शी संगठन बनाउने हो भने यी पार्टीले पहिले निर्देशिका सार्वजनिक गर्नुपर्ने छ। पार्टीको केन्द्रीय नेतृत्वको वा नेतृत्वमा रहेका समूहका इशाराका मातहतका कर्मितीलाई यो वा त्यो निर्णय गराउने काम हुने गरेको छ।

राजनीतिक दलका निर्णयलाई तिनै पार्टीका निकायमा कार्यान्वयन गराउन सहयोग नगर्ने पार्टी नेतृत्वलाई कारवाही नगर्ने परिपाटी जनताले देखिरहेका छन्। यस्ता राजनीतिक नेतृत्व विरुद्ध कारवाही नभए वा कर्मकाण्डीय पानी छर्केर शुद्ध पाने काम राजनीतिक

उनीहरूले चुनाव जित्ने लोभलाभको अवसरवादी राजनीतिलाई एक दुई चुनावका लागि हानि बेहोर्ने साहस गरे आदर्श स्थापित गराउन खोजे राजनीति र राजनीतिक व्यक्तित्व प्रतिको वितृष्णामा कमी आउने थियो। राजनीतिक दलले यसमा ख्याल गर्नु पर्छ।

दलहरूबाट हुने गरेको समाचार पनि मिडियामा सार्वजनिक हुने गरेको छ। सबै राजनीतिक दलले आदर्श र निष्ठा तथा सिद्धान्तको कुरा गर्छन्। तर कारवाही गरिने विषयमा राजनीतिक दलहरू मौन बस्ने गर्छन्। जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाको प्रसङ्गबाट बुझौं। मेयरमा स्वतन्त्र मनोजकुमार साह जिते। मनोजकुमार साह निर्वाचन हुन अघिसम्म कांग्रेसका जिम्मेवार कार्यकर्ता थिए। कांग्रेसका वरिष्ठ नेताहरूको फौजमा रहेका विमलेन्द्र निधिले उनलाई निर्वाचनमा सघाएर जितायो। निधिले पार्टीको निर्णयलाई अवज्ञा गरे। हिंसाबले कारवाही हुनुपर्ने हो। तर भएको देखिएन। निधिलाई कारवाही त भएन नै यो पाँच वर्ष नविवैद मनोजकुमार साहको कर्मकाण्डीय पानी छर्के संस्कार विधिबाट उनको पार्टीमा भित्र्याउने काम हुनेछ। अनि पार्टी आदर्श र निष्ठाका कसरी चल्ने हुन्छ। जसरी पनि चुनाव जित्नु एक मात्र उद्देश्यलाई कार्यान्वयन गराउने बाटो अपनाउने दलहरूको चरित्र भएपछि आदर्श र निष्ठाको स्वाड गलत हुन्छ।

सिफारिसमा शीर्ष नेतृत्वको समाचार पछि अर्को कुरो राजनीति छ। ती शीर्ष नेताहरूले अन्य राजनीतिक दललाई यो क्षेत्रमा मेरो दावी छ यहाँ वजनदार नेता नपठाउनु है भन्ने राजनीतिक पहल छ। समग्र पार्टीको संरचना विधिलाई लोकतान्त्रिक विधिमा नहाल्नु यसरी सिफारिसको नाटकले स्वाड बाहेका केही जनाउँदैन। राजनीतिक मूल्य, मान्यता र आदर्श धराशायी अवस्थामा पुगेकाले राजनीतिलाई प्रतिष्ठित तुल्याउने जिम्मेवारी यी राजनीतिक दलको जिम्मेवारी हो। उनीहरूले चुनाव जित्ने लोभलाभको अवसरवादी राजनीतिलाई एक दुई चुनावका लागि हानि बेहोर्ने साहस गरे आदर्श स्थापित गराउन खोजे राजनीति र राजनीतिक व्यक्तित्व प्रतिको वितृष्णामा कमी आउने थियो। राजनीतिक दलले यसमा ख्याल गर्नु पर्छ। चाहे पार्टी नेतृत्वका लागि वा सरकारको नेतृत्वका लागि गरिने राजनीतिक परिदृश्यको प्रतिष्ठा सूचक माथि उकास्ने काम आगामी निर्वाचन प्रक्रियामा राजनीतिक दलबाट होस भन्ने चाहना जनताको छ। निष्ठा र आदर्शमा आधारित राजनीतिक प्रतिष्ठालाई माथि उठाऔं। नभए उम्मेदवार सिफारिसको लहर लाज छोप्ने अर्थहीन पहलबाहेक केही हुने छैन।

नैतिक दायित्व नबुझेको मानिस

विचार-विश्लेषण

भाग-१४९

उपेन्द्र भट्टा

स्वार्थ लिप्सा यति बढेर गयो कि शासन प्रणाली नै भ्रष्ट भएर विकृत स्वरूपमा आयो। स्वार्थ लिप्साबाट अलग हटेर देश र जनताको पक्षमा चिन्तन गर्ने फुर्सत पनि रहेन। सरकार बनाउने, विगाने, प्रधानमन्त्री बन्ने, मन्त्री बन्ने यस्तै खेलमा राजनीतिलाई सिमित राखी खेलाडीहरू खेल खेल्न रमाइ रहेका छन्। देशलाई भगवान भरोसे छोड्दा यहाँ आर्थिक अराजकता, सामाजिक अराजकता तथा राजनीतिक अराजकताले बालियो ठाउँ पायो। यी अराजकताहरू हरेक क्षेत्रको विकासमा बाधक हुन् र यसलाई हटाएर देशको समृद्धिबारे चिन्तन गर्ने नैतिक दायित्व रहेको राजनीतिकमिहरूले बुझेको छैन।

जन्मदेखि नेपाली कांग्रेस र नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी वैचारिक मतभिन्नताका कारण एक नदीका दुई किनारा जस्तो कहिल्यै नमिल्ने अवस्थामा थियो। प्रजातन्त्र पुनर्स्थापना पश्चात् विस्तारै यिनूमा सहकार्य हुन थालियो। दुवै संयुक्त शक्तिको रूपमा विकसित हुँदै जाँदा राजतन्त्र खुम्चिन पुग्यो। माओवादीको आगमनपछि यी तीनै शक्ति मिलेर राजतन्त्रलाई फाल्यो। तीनवटै शक्तिको पारस्परिक अभ्यासले यस्तो अन्तरधुवन गरायो कि तीन विचारको बिम्बो पनि राजतन्त्रको महसूस नै हुँदैन। भागवण्डामा कुरा नमिलेपछि पारस्परिक फगडा देखिएपनि समान स्वार्थ पूर्तिमा तीनै शक्ति एक देखिएका छन्। पटक पटक राज्यसत्ता कब्जा गर्ने आउने राजालाई तीनवटै शक्तिको संयुक्त प्रयासमा विस्थापित गरिएको यथार्थलाई यिनले मनन गरेका छन्। त्यसकारण पनि यिनको आपसी सम्बन्ध अत्यन्त प्रगाढ बनेको छ।

आफ्नो विकल्प टाढासम्म जर्मन नदिने भन्ने यिनीहरूका बीच भद्र सम्झौता छ। भागवण्डा बाँडफाँडमा सहमती छ। शासन सत्ता चलाउनमा सहमती छ। प्रतिपक्षमा वक्तृपनि अग्रा शक्तिको रूपमा गनिंदैन। यिनको विचार, सिद्धान्त, राजनीति एक भएका छन्। यिनका गतिविधि नै विचार सिद्धान्तको रूपमा प्रतिपादित हुन्छ। यिनका बोली वचन नै देश र जनताको भाग्य निर्माण गर्ने आधार हुन्, महत्त्वपूर्ण हुन्। परस्पर मैत्री सम्बन्ध बनाएर बसेका यी तीनै शक्ति देश र जनताको विकासबारे सोच्दैनन् तर भागवण्डाका

समाज विकासको क्रमसँगै मानवाधिकारको आवश्यकतालाई आधुनिक समाजले सुझावमय अध्ययन गर्दै कानूनको हिसावा बनायो। सामाजिक जीवनलाई नैतिकवान, अनुशासित, क्षमतावान तथा पारस्परिक सहभावका साथ बाँच्ने गुणबाट व्यवस्थित गर्दै आधुनिक मानवले प्रगतिशील समाजको नेतृत्व गरि मानव सामाजिक प्राणी हो भन्ने मान्यता स्थापित गर्‍यो। समय अनुसार आधुनिक मानव समाजका नेतृत्वकर्ताहरूले मानवाधिकारको सुझावमय अध्ययन गर्दै आवश्यक अध्याय जोड्दै सामाजिक जीवनलाई आधुनिक मापदण्डमा ल्याई पुर्‍यायो। यसरी नै मानव समाजको क्रमिक विकास भई मानवको नैसर्गिक अधिकारको संरक्षण भएको हो।

अग्रगमन वित्तिको समयभन्दा परिमार्जित, विकसित र बढि जवाबदेहीको समय हुन्छ। अफू मानव जीवनलाई सरल र बेहतर बनाउने प्रविधिबाट लैस जनशक्तिले समाजलाई अग्रगति प्रदान गरेको हो, यसरी समाज, देश प्रगतिको बाटोमा लम्किदै जान्छ। प्रगतिको बाटोमा दैवी प्रकोपले बाधा पुर्‍याएन भने अग्रगमन निरन्तर गतिशील रहन्छ। मानव, परिवार, समाज र देश निर्धारित नियम कानूनको परिधीमा रहि विकास र समृद्धिको लागि निरन्तर परिश्रम गरिरहेको हुन्छ। समय, परिस्थिति र क्षमता अनुसार विकासको कार्य ढिलो, चाँडो भई रहन्छ।

२००७ साल अघि विश्वबले प्रजातन्त्रको सुख भोगिरहेका हामी राणा शासनको क्रूर चाबुक खाँदै नारकीय जीवन बाँचिरहेका थियौं। विश्व परिवर्तनको परिवेशमा रहेँदा नेपालमा पनि शान्ति, शान्ति, राजनीतिक चेतना जागेको थियो र हामी क्रूर शासनबाट मुक्त भयौं। समय, परिस्थिति र क्षमतामा परिवर्तन निम्ने रहेकोले नै अन्तराष्ट्र विकासले समान अवसर लिन नसकेको हो। भारतपछि नेपालमा पनि लगत्तै परिवर्तन भयो। वैधानिक राजतन्त्रका साथ प्रजातान्त्रिक सरकारको गठन भयो। जेजति सरकारले होस् प्रजातान्त्रिक सरकार नौ महिनामा ढलेर राजतन्त्र पुनः स्थापना भयो।

योग्यता, क्षमताको अभावमा नेपालका पश्चगमन पनि २० वर्ष भोग्नु पर्यो।

सामन्तवादभन्दा समाजवाद बेहतर शासन प्रणाली हो र साम्यवाद त स्वर्ग नै हो भन्ने पाठ पढाउने नेपालका राजनेताहरू पनि ०४६ सालमा प्रजातन्त्रको पुनर्स्थापना पश्चात् सत्ता चलाउने अवसर पाए। सरकार चलाउने भूमिका सन्तोषजनक हुन नसकेको अवस्थामा सिकारुहरूको नवीनतम अभ्यास हो भनेर जनताले दुई कार्यकालसम्म प्रतीक्षा गर्दा पनि जनतालाई डेलीभरी दिने सरकारको क्षमता नदेखिएको अवस्थामा राजनीतिक अराजकता हर्दैसम्म बढेर गयो। प्रजातांत्रिक सरकार पनि जन उत्तरदायी हुन नसकेपछि परिस्थितिले पुमृशच राजतन्त्रलाई बोलायो। यसरी हामी फेरि पश्चगमनको ४ साल अध्यासमा भट्किन बाध्य भयौं।

आफू कतप भएर जनतालाई तृप्त गर्ने राष्नीति लिएका लोकतान्त्रिक सरकारले दुई कार्यकालसम्म पनि अघाउन नसकेका कारण राजनीति अग्रगमनको दिशामा गतिशील हुन नसकेको हो। तर नेपाली राजनीतिबाट तिरस्कृत राजतन्त्रको अनावश्यक हस्तक्षेप पनि जनतालाई मान्य थिएन। फलतः राजतन्त्रलाई फाल्न र बाटो विचारको लोकतान्त्रिक सरकारलाई लोकतन्त्रको मर्म अनुसार जन उत्तरदायी बन्न चेतावनी दिनका लागि ०६२/०६३ को भीषण जन आन्दोलन भयो।

पश्चगमन जनतालाई कुनै हालतमा स्वीकार नरहेकोले राजतन्त्रलाई विस्थापित गरि जनउत्तरदायी लोकतान्त्रिक सरकार बनाउन र विगतको बानी न दोहोर्‍याउन जनताले पुनर्गठन यी शीर्ष दलहरूलाई नै जनादेश दिए। तर नैतिक ह्रास भई सकेका नेतृत्वकर्ता यी तीनै दलमा जनादेशको कदर गर्ने कुनै चरित्र नदेखिएकोले विगतभन्दा किञ्चित सुधार देखिएन। वरु आफ्नो विकल्प नरहेको दम्भ देखियो। संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रको अभ्यासमा विगत १४ वर्षदेखि अफू विकृत रूप परिलक्षित भई रहेकोबाट जनता निराश भएका छन्। यिनको विकल्प अब के खोज्ने।

स्वार्थ लिप्सा यति बढेर गयो कि

कुशादेखि बिजलपुरासम्म रेल चलाउने तयारी

जनकपुरधाम। जयनगर-बाँदास रेलमार्गअन्तर्गत धनुषाको कुशादेखि महोत्तरीको बिजलपुरासम्म १५ किलोमिटर जेठोडो लम्गो निर्माण कार्य अन्तिम चरणमा पुगेको छ। रेलमार्गको ट्याक निर्माणको मुख्य कार्य सम्पन्न भइसकेकाले आगामी विहीवार रेल सञ्चालनको परीक्षण गर्ने नेपाल रेल्वे कम्पनीले तयारी गरेको छ। रेल्वे ट्याक निर्माणको मुख्य कार्य सम्पन्न भइसकेकाले पहिलो चरणमा कुशादेखि बिजलपुरासम्म रेल गुडार परीक्षण गर्ने तयारी भएको नेपाल रेल्वे कम्पनीका इन्जिनियर रवीन्द्र साहले जानकारी दिए। रेल सञ्चालनको परीक्षणपश्चात् प्राविधिकको सुझावमा आश्रयमा जयनगरदेखि बिजलपुरासम्म निर्माणित रेलवे सञ्चालन गरिने उनको भनाइ छ। बिजलपुरादेखि बाँदाससम्मको १५ किमी रेलमार्ग निर्माणमा भने जग्गा मुआब्जा विवादले काम प्रभावित भएको छ। जग्गा मुआब्जाको

समस्यालगायतका कारण बिजलपुरा भइहालेबि बिबादसम्म रेलमार्ग निर्माणको काम प्रभावित भएको छ। नेपाल रेल्वे कम्पनीका महाप्रबन्धक निरञ्जन भट्टले भने, "कतिपय ठाउँमा व्यावहारिक रूपमा सडक देखिएको छ, तर नसमा सडक छैन तैपनि स्थानीयले मुआब्जा मागिरहेका छन्।" उनका अनुसार सो क्षेत्रका कतिपय ठाउँमा ऐलानी जग्गामा दर्जित बस्ती रहेका र उनीहरूसँग जग्गा स्वामित्वको कुनै कागज नभ्या पनि मुआब्जा मागेर विवाद गरिरहेका कारण रेल्वे ट्याक निर्माणको काममा समस्या भएको छ। आफूहरूले चाहेर पनि समस्या समाधान गर्न नसकेकोको महाप्रबन्धक भट्टले बताए। उनले भने, "मुआब्जाको समस्या समाधान भएपछि दुई वर्षभित्र जेठोडो रेलमार्ग निर्माण सकेर बिबादसम्म रेल चलाउ भन्दा मुखल हामीलाई रेलमार्ग निर्माणका लागि अहिलेदेखि ठूलो समस्या यही नै हो।" रेल सञ्चालनलाई नेपालका विस्तार गर्नेबारे

नेपाल सरकार र भारत सरकारबीच सन् २०१० मा द्विपक्षीय सम्झौता भएको थियो। सोहीअनुसार सन् २०११ महिनामा निर्माणको थालनी भएको थियो। जेठोडो निर्माणको ठेक्का भारतीय ठेकेदार कम्पनी इरकन इन्टरनेसनल लिमिटेडले प्राप्त गरी कम्पनीको निगरानीमा धनुषा र महोत्तरीमा दुई वटा निर्माण कम्पनीलाई ठेक्का दिएर काम अघि बढाइएको नेपाल रेल्वे कम्पनिले जनाएको छ। महाप्रबन्धक भट्टले अनुसार नेपाललाई रेल सञ्चालनमा जोड्ने सरकारको नीतिअनुसार महोत्तरीको बाँदासदेखि बागकोटासम्मको रेलमार्ग निर्माणका लागि माटो फिर्लाउने कार्य भइरहेको छ। यस्तै निगढा-काठमाडौँ रेलवे सञ्चालनका लागि रेलमार्गको डिपिआर तयारी भइरहेको महाप्रबन्धक भट्टले जानकारी दिए। केही दिनअघि प्रतिनिधिसभा अन्तर्गतको विकास समितिका सभापति कल्याण शब्दरको नेतृत्वमा समितिका सदस्यको टोलीले निर्माणगठन सो रेलमार्गको निरीक्षण गरेको थियो।

बाँदासदेखि भारतको जयनगरसम्मको रेलमार्गको निरीक्षण गरी टोलीले कुशादेखि बाँदाससम्म रेलमार्ग निर्माणका क्रममा देखिएको मुआब्जा विवाद र साधनान्तर उपचारबारे प्रेशसमाका सदस्य, नेपाल रेल्वे कम्पनीका महाप्रबन्धक भट्ट, धनुषाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी सुन्दर पौडेल, रेलमार्गमा पर्ने स्थानीय तहका प्रमुख, उपप्रमुख तथा सरकारी/वापका निकायका प्रतिनिधिसँग छलफल गरेको थियो। जयनगरदेखि महोत्तरीको बाँदाससम्म ७० किमी निर्माणगठन रेलमार्गको जयनगरदेखि कुशासम्म ३५ किमी रेलमार्गमा गत २०७६ चैत १९ गतेदेखि निर्माणित रेलवे सञ्चालन भइरहेको छ। सो मार्गमा चल्ने रेल सेवाको गत २०७६ चैत २० गते नेपालका प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवा र भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले फगडा देखाएर जयनगर-कुशा रेल मार्गमा रेलसेवाको उद्घाटन गरेका थिए। त्यसयता रेलवेका दैनिक दुई पटक सञ्चालन भइरहेको छ।

janukjh24@gmail.com

मधेशकेन्द्रित दलहरू एक ठाउँमा आएनन् भने जनताले माफ गर्दैन

मधेशको मुद्दा समाधान गर्नका लागि, जनजातिको मुद्दा समाधान गर्नका लागि गठन भएका पार्टीहरू एक ठाउँमा बस्नुपर्छ। एक ठाउँमा बसे मात्र मुद्दा मजबुत हुन्छ। मजबुतीका साथ हामी मुद्दा उठाउन सक्छौं। संविधान संशोधनलगायत माग मुद्दाहरू सम्बोधन हुन सक्छ।

यसका लागि एक ठाउँमा आउनु पर्छ।

० आजन्म प्रतिनिधिसभा र प्रदेशको चुनावको तयारी लोचपाले कसरी गर्छ ?

— कुनै पनि एउटा चुनाव सकिने बित्तिकै अर्को चुनावको तयारी गर्न थाल्नु स्वभाविक हो। लोसपाले पनि चुनावको तयारी थालेको छ। देश नै चुनावमय भइसकेको अवस्थामा राजनीतिकर्मीहरू स्वभाविक रूपमा चुनावको तयारी गर्छन्। नामावलीहरू छनौट भइरहेका छन्। अन्य पार्टी जस्तै हाम्रो पार्टीमा पनि प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाका लागि उम्मेदवारहरूका नाम सिफारिस भइरहेको छ। लोकतान्त्रिक विधिअनुसार छनौट प्रक्रिया अगाडि बढेको छ। अहिलेको गठबन्धन स्वायंको गठबन्धन हो। कुनै नेतालाई कसरी जित्नु सकिन्छ भन्ने मनभावले गठबन्धन गरिएको हो। आफ्नो क्षेत्रमा काम नगर्ने र जनताको मूल्यकिनमा नगर्नेहरू डराएको छन्। गठबन्धन भनेको त्यही डराउनेहरूको भण्ड हो। सिद्धान्त नमिल्ने, मुद्दा नमिल्ने, नदीको दुई किनारका काग्रेस र नेकपा एससीहतका दलहरूको यो गठबन्धन हो। काग्रेस, माओवादी, जसपालगायत यी दलहरूको सिद्धान्त नै मिल्दैन। जसपाको कुरा गर्ने हो भने जित्नु ठूलो आफूलाई राष्ट्रिय पार्टी भने पनि स्थानीय तह चुनावमा कति भोट पाएको छ, कति भोट मधेशबाट र कति भोट पहाडबाट पाएको भन्ने कुरा चुनावमा छुट्टै भइसकेको छ। जसपाले मधेशका शलसंग गठबन्धन नगरी आफ्नै

जनतासंग डराएको छ। अरूको भण्डमा सामेल हुनु राम्रो कुरो होइन। यो देश सय जनाले आफ्नो कक्षामा राखेका छन्। देशलाई फेरि शेरबहादुर देउबा किन प्रधानमन्त्री चाहियो ? किन ओली चाहियो ? अहिले काठमाडौंमा हेनुन्स्। बालेन शालेले तत्काली काठमाडौंले मुहार फेर्न थालिसकेको हो, देशलाई यस्तो नेताको आवश्यकता छ। गन्हाइसकेका नेताको आवश्यकता छैन। गठबन्धन स्वायंहरूको भण्ड हो। गठबन्धन मधेशवादी दलमा हुनुपर्छ। प्रजातान्त्रिक धार भएका पार्टीहरूबीच गठबन्धन हुनुपर्छ। सात पुस्तेका लागि धन कसरी आर्जन गर्ने गेम भइरहेको छ।

० तर, यही गठबन्धनमा लोचपा पनि जाने प्रयास गरेको थियो नि ?

— यस्ता व्यक्ति हाम्रो पार्टीमा पनि होला। चुनाव जित्ने कि नजित्ने भनेर डराइरहेकाहरू हुन सक्छ। तर, लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी मुद्दा वेश जान्छ। हाम्रो सिद्धान्त नै यही हो। मधेशी शक्ति एक मपर चुनाव जानु पर्छ भनेर तपाईंहरूले पन्ने आउनुभएको छ। के का लागि एक मपर चुनावमा जानुपर्छ ?

मुद्दा लगाइएको मुद्दा फिर्ता गर्ने भनेर। नागरिकताको समस्या समाधान हुनुपर्छ। यी मुद्दाहरू लोसपाले उठाउन गरेको हो। त्यसकारण यो पार्टी सरकारमा गएन।

० पाँच वलीय गठबन्धन वा एमाले कसैसँग चुनावी सहकार्य हुँदैन ?

— लोसपा एउटा सानो पार्टी हो। पूर्ण बहुमतको सरकार बनाउने हामीसँग शक्ति छैन। त्यो शक्ति भएको भए कसैसँग गठबन्धन गर्ने आवश्यकता नै पर्ने थिएन। हामी त गरिब जस्तो हो। गरिबको आफ्नो नीति सिद्धान्त हुँदैन। गरिबलाई खाना चाहिन्छ। खानाका लागि को मालिक भनेर छुट्याउँदैन। आफू काम गरेर खाने हो। त्यसरी नै लोसपा एउटा ब्याडर बेस पार्टी हो। लोसपा मुद्दा बेस पार्टी हो। मुद्दा सम्बोधन गराउन काम गर्नेसँग लोसपा जान सक्छ। लोसपा आफै संविधान संशोधन गराउने हैसियतको पार्टी होइन। अधिकारविहीनहरूको माग मुद्दा सम्बोधन गर्न जसले सहयोग गर्छ, उसँग लोसपा जान्छ। हाम्रो सिद्धान्त नै यही हो।

० मधेशी शक्ति एक मपर चुनाव जानु पर्छ भनेर तपाईंहरूले पन्ने आउनुभएको छ। के का लागि एक मपर चुनावमा जानुपर्छ ?

— मधेशको मुद्दा समाधान गर्नका लागि, जनजातिको मुद्दा समाधान गर्नका लागि गठन भएका पार्टीहरू एक ठाउँमा बस्नुपर्छ। एक ठाउँमा बसे मात्र मुद्दा मजबुत हुन्छ। मजबुतीका साथ हामी मुद्दा उठाउन सक्छौं। संविधान संशोधनलगायत

माग मुद्दाहरू सम्बोधन हुन सक्छ। यसका लागि एक ठाउँमा आउनु पर्छ। त्यतिबेला केपी ओलीको सरकारका बेला उपेन्द्रजी १८ महिना बस्नुभयो। एकजुट भएको भए हाम्रो माग मुद्दा सम्बोधन हुन्थ्यो। त्यहाँबाट निकालिए पनि अर्को सरकारमा कसरी मन्त्री बनेत्तर्फ उहाँहरू लाग्नुभयो। विगतमा सपा र राजपा मिलेर प्रदेशमा सरकार बनाए जस्तो अहिले पनि मिलेर अघि बढ्नुपर्ने थियो। मधेशी शक्ति मिलेर अघि बढेको भए कसैको फिछलगु भएर जानुपर्ने अवस्था आउने बाता थिएन। आज पनि दुवै पार्टीको अध्यक्षलाई सचेत हुन आग्रह गर्दछु। आउने पुस्ताले माफ गर्ने बाता छैन। मधेशवादी दलहरू एक हुन सकेनन् भने आफ्नो पुस्ताले आफ्नो अधिकारका लागि आवाज उठाउने हिम्मत गर्न सक्ने छैन।

० मधेशी कक्षरको यो चुनावमा एक ठाउँमा आउने सम्भावना छ ?

— हुनुपर्छ। मधेश केन्द्रित दलहरू एक ठाउँमा आएनन् भने अधिकारविहीन मधेशका जनताले माफ गर्नेवाता छैन। मरेपछि पुनर्जाति होइन होली र विपावली उनीहरूले मनाउने छन्। मधेशी दलहरूलाई एक ठाउँमा ल्याउनका लागि कार्यकर्ताहरूले दबाव दिनुपर्छ। पार्टीका ब्याडरहरू क्षेत्रमा गाउँमा जानुपर्छ। उनीहरूले जनताका कुरा सुन्नुपर्छ। उनीहरूले आ-आफ्नो केन्द्रीय अध्यक्षलाई दबाव दिन सक्नुपर्छ। सहमतिमा ल्याएर गठबन्धन बनाउनुपर्छ।

राजीव ऋा

नेता, लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी नेपाल

० तर, त्यस्तो अवस्था वैतिएको छैन नि ?

— सम्भावना बनाउनुपर्छ।

० तपाईं पनि चुनाव लड्ने भनेर चर्चा चलेको थियो। तर, हालसम्म कहींबाट सिफारिस भएको सुनिएको छैन। के छ तपाईं ?

— मलाई मेरो क्षेत्रका जनताले माया गरेकै छुन्। मलाई धनुषा क्षेत्र नम्बर २ को १ को क बाट पनि सोधेको थियो। धनुषाको प्रतिनिधिसभामा उम्मेदवारी दिनुहुन्छ कि भनेर सोधिएको थियो। धनुषा ३ क बाट पनि मलाई सोधिएको हो। मिडिडबाट फोन आएको थियो। नाम

राष्ट्र कि तराछ भनेर। म काठमाडौंमा भएको कारण त्यहाँ जान पाइँन। तर, अहिलेको परिस्थिति र भएउहरूको समाजमा क्षेत्रलाई बनाउन सकिँदैन। म जनताका लागि परमा पुगेर पनि केही गर्न सकिँदैन। यस्तो आभाष केही दिनदेखि मलाई लागिरहेको छ। यो देश लुटेराहरूले कब्जा गरिसकेका छन्। म त्यसको मतिथार गर्न चाहिँदैन। त्यसैले म तपाईंकै कार्यक्रमबाट छेप्या गर्दछु कि न त म चुनाव लड्छु न त म समानुपातिकमा जान्छु। म आफ्नो जनताका लागि न्याय गर्ने सक्ने कुरा मलाई लागेपछि त्यो दिन म चुनाव लड्छु।

मधेशी शक्तिहरूबीच चुनावी सहकार्य वा गठबन्धन हुनुपर्छ

नेत्रविक्रम शाह

जसपा केन्द्रीय सदस्य एवं मधेश प्रदेशसभा सदस्य

० अहिले पाँच वलीय गठबन्धनमा जसपा रहेको छ तर सिट बाँडफाँटपछि जसपाको जसपापछि पल्लो देखिन्छ। जसपा यो गठबन्धनबाट बाहिर लागेको हो त ?

— यो पाँच वलीय गठबन्धनको सुरुआर नै जनता समाजवादी पार्टी नेपाल हो। जतिबेला तत्काली प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले दुई-दुई पटक सभ्य विघटन गर्नुभयो, संविधान सिम्रन खोज्नुभो, मूल्यवादी प्रतिगमनबाट लागू खोज्नुभो त्यतिबेला सम्बन्धना पिलाता विरोध गर्ने र आन्दोलनमा जाने नियति जसपाले नै गरेको थियो। त्यसपछि अन्य रलहरू पनि ससद

विघटनको विरोध गर्न थाले र त्यसपछि जसपाले ओलीको त्यो प्रतिगमनकारी कदमलाई रोक्न गठबन्धन बनाउन पहल गरेको थियो। त्यसो, यो गठबन्धन हामीले बनाएको थियो। यो गठबन्धनमा हाम्रो सम्मानजनक स्थान दिइएन भने बसेर कुनै अर्थ रहँदैन। अहिले सिट बाँडफाँटको प्रक्रियामा छ। हाम्रो अस्तित्वलाई स्वीकार गरिएन भने हामी एकलै पनि चुनावमा जान तयार छौं।

० मरेपछि, जसपा एकलै चुनाव लड्ने हैसियत राख्छ त ?

— निश्चितरूपमा जसपा एकलै चुनाव लड्ने हैसियत राख्छ। जसपालाई कसैको केशाखीको

आवश्यकता पर्दैन। संघीयताको संस्थागत, समानुपातिक समावेशता, नेपालका सम्पूर्ण उत्पीडित, उपेक्षित, शोषित पीडितको अधिकारका लागि संघर्ष गर्दै आएको जसपालाई जनताको साथ छ। अहिले पनि जसपा मधेश प्रदेशको सम्बन्धना ठूलो दलको रूपमा रहेको छ र सबै प्रदेशमा हाम्रो प्रतिनिधित्व रहेको छ। हामी एकलै पनि चुनावमा जाँदा अहिलेभन्दा राम्रो अवस्थामा आउन सक्छौं। तर यो पाँच वलीय गठबन्धन आवश्यकता भनेको प्रतिगमनकारीलाई परास्त गर्ने उद्देश्यका लागि गठन भएको हो। फेरि त्यस्ता प्रतिगमनकारी शक्तिहरू संविधान सिम्रने कोशिस गरिरहेको भनेर जसपा अहिलेसम्म गठबन्धनमा रहेको छ।

० तपाईंहरू गठबन्धनमा रहँदा मधेशलाई के फाइदा हुन्छ ?

— यो गठबन्धनले मूल्यमा प्रतिगमनलाई परास्त गरेको छ। मधेश आन्दोलनको उत्पीडितहरू संघीयता, समावेशिता, लोकतन्त्र, गणतन्त्र लगायतको रक्षा यो गठबन्धनले गरेको छ। तसर्थ, यसले मधेश माथ होइन, सम्पूर्ण देशको हितमा रहेको छ। चुनावमा सिटमा केही तलमाथि हुनसक्छ। संघीय मधेश आन्दोलनकै देन हो र मधेश प्रदेश त्यसको आधारभूत हो।

० अहिले सिट बाँडफाँटमा जसपाले यही गरेको मन्थ रै का सिट पाउने देखिन्छ, त्यसो भए भने जसपा त एक सानो दलको रूपमा लाग्छ नि ?

— सिट बाँडफाँटमा जसपाको भागमा जति पनि सिट आउँछ, त्यो सबै हामी जित्ने अवस्था छौं। त्यसपछि देशभरबाट पनि जसपालाई समानुपातिक मत आउँछ, त्यसो भएको हुनाले जसपा अहिलेको भन्दा पनि सधैं बढ्छ। गठबन्धनमा रहेर पनि जसपालाई घाटा हुनेवाला छैन। किभने आमजनताले जसपा र जसपाको नेतृत्वलाई विश्वास गरेको छ। जसपा नै त्यसको मधेश प्रदेश सरकारले

उल्लेखनीय कार्यहरू गरेको छ। आठ जिल्लाको मात्र भएर पनि मधेशीहरूको पहिचान स्थापित गराउन मधेश प्रदेश स्थापना भएको छ। अब हामी मधेशका बाँकी जिल्लाहरूलाई मधेश प्रदेशमा ल्याउन आगामी दिनमा संघर्ष जारी रहेको छ।

० यत् चुनावमा तत्कालीन संघीय बसमाजवादी फोरम र राष्ट्रिय जनता पार्टीबीच मधेशी गठबन्धन भएको थियो, यसपालिका कतिक्को सम्भावना छ ?

— मधेशी गठबन्धन बन्नुपर्छ भन्ने चाहना स्वाभाविक र आवश्यकता पनि हो। हामीले त पार्टी नै एकता गरी जसपा निर्माण गरेका थियौं। तर यो बीचमा केही कारणहरू जसपाबाट हाम्रा नेताहरू अलग पार्टी नै बनाउनुभयो। निश्चितरूपमा हाम्रा माग र मुद्दाहरू एउटै छ। यो चुनावमा पनि यदि चुनावी सहकार्य वा गठबन्धन भयो भने फल राम्रो हुन्छ। त्यसका लागि द्वैतरिकता नेताहरूबीच छलफल र बाता हुनुपर्छ। स्थानीय तहको चुनाव लगायत हाम्रो श्रद्धेय अध्यक्ष उपेन्द्र यादवले सार्वजनिकरूपमै आह्वान गर्नुभएको थियो। यसवारे सरकारसँग केही आगो बढ्नुपर्छ र विगतका त्रिभुजा कुराहरूलाई बिसेर अधिकार प्राप्तिको संघर्षमा सँगै हिँड्ने बातावरणमा बनाउनुपर्छ।

० तपाईं अहिले मधेश प्रदेशको संलग्न हुनुहुन्छ, के-के अनुभूति भ ?

— म सत्तरीबाट मधेश प्रदेशका लागि प्रदेशसभा सदस्य रहेको छ। मेरो निर्वाचन क्षेत्र सत्तरी २ पर्दछ। जसअन्तर्गत मेरो गृहगण २ (क) मा पर्दछ। म प्रदेश सांसदको भूमिकामा रहेर मैले सत्तरीको २ (क) बा (ख) माथै होइन भनाइसकेका नेता जिल्लाकै लागि काम गरेको छु। म अहिले मन्त्री पनि बनेको छैन रपीपन भन्ने आफ्नो

व्यक्तिगत प्रयासमा प्रदेश सरकार र संघीय सरकारबाट विभिन्न शीर्षकमा बजेटहरू ल्याएर यहाँ उल्लेखनीय कार्यहरू गरेको छु। त्यसैले यहाँ जनताले अब मलाई प्रत्यक्षतर्फ निर्वाचनमा आउनुपर्छ भन्ने सुभाबहरू दिइरहनुभएको छ। तर, मैले अहिलेसम्म कुनै नियति गरिसकेको छैन। मेरो पनि इच्छा त हो कि म प्रत्यक्ष निर्वाचनमा सहभागिता जनाउँ। तर पार्टीले मलाई जहाँ पठाउँछ, त्यहाँ जान तयार छु।

० अहिले के-के काम भई भनेर जनताका बीच मत माग्न जानुहुन्छ ?

— हामीले यो पाँच वर्षमा छै रै कामहरू गरेका छौं। हाम्रो श्रद्धेय अध्यक्ष उपेन्द्र यादव पनि सत्तरी २ बाटै निर्वाचनमा आएका छन्। यहाँबाट जितेकोले यहाँ नै उल्लेखनीय कार्यहरू भएको छ। दुर्गामी प्रभाव पनि स्वास्थ्य, शिक्षा, सडक लगायतका क्षेत्रमा उल्लेखनीय कार्यहरू भएका छन्। अर्को पनि यस क्षेत्रको शिक्षा, स्वास्थ्यमा सम्बन्धना बढी लगानी र काम गर्नुपर्ने आवश्यकता छ। अहिले पनि यहाँको प्रत्यक्ष शिक्षा र स्वास्थ्य क्षेत्रमा गुणस्तर सेवाका लागि हामीले कार्यहरू गर्नुपर्ने छ। हाम्रो राष्ट्रिय एजेण्डाहरू त छँदैछ तर यहाँ जनजीवनसँग प्रत्यक्ष संरोकार राख्ने विषयहरूलाई आगामी कार्यकालमा पूरा गर्ने प्रसिद्धताका साथ जनताका बीचमा मत माग्न जान्छौं।

० उपेन्द्र यादवजी फेरि सत्तरी २ बाटै चुनाव लड्नुहुन्छ ?

— अहिले सत्तरी २ मा विभिन्न पार्टीका नेताहरूले आफ्नो उम्मेदवारीका सिफारिस भइरहेका छन्। सीतौ क्रममा हाम्रो श्रद्धेय अध्यक्ष उपेन्द्र यादवजीको पनि नाम सिफारिस भएको छ। उपेन्द्र यादवजी एउटा राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा पहिचान र प्रभाव बनाइसकेका नेता हुनुहुन्छ। उहाँ देशको जनसुद्धे क्षेत्रबाट पनि उम्मेदवारी दिनुभएको भन्ने जिल्लुहुन्छ।

उहाँ संघीयताको पिता हुनुहुन्छ। अहिलेसम्म हामीले हेर्ने भनेर जुनसुकै क्षेत्रबाट पनि उहाँ जित्ने आउनुभएको छ। विभिन्न जिल्लामा १० भन्दा बढी ठाउँबाट उहाँको नाम सिफारिस भएको छ। उहाँले सत्तरीमा गर्नुभएको काम प्रशंसनीय छ। तसर्थ सत्तरी २ बाट उहाँ यदि पुनः उम्मेदवार बन्नुभयो भने जनताले निश्चितरूपमा बहुमतका विजयी बनाउनु हुन्छ।

० जसपा नेतृत्वमा रहेको मधेश प्रदेश सरकारको मुख्यमन्त्री कार्यालयपछि कुनै ठाउँबाट सत्तरीको पनि मुद्दा लानेको छ ? यसवारे जसपा किन केही बोल्दैन ?

— संघीयता विरोधीहरूको यो पद्धत्य हुन सक्छ। यहाँ कसैले केहीमाथि आएर सत्तरी २ बाटै निर्वाचनमा आएका छन्। यो मुद्दा अहिले अदातलमा छ, यसवारे छानाबिन भइरहेको छ। अदातलमा विचारगोष्ठि रहेको मुद्दामा कुनै बक्तव्य दिनु वा टिकाटिप्पणी गर्नु उचित होइन। जसपा पनि अष्टाचारविरोधी पार्टी हो। जसपाले अष्टाचारलाई प्रष्टा दिने काम गर्दैन। यदि साँच्चैको अष्टाचार भएकै छ भने त्यसमा दोषीहरूलाई कारवाही हुनुपर्छ। तर, यो एउटा पद्धत्य रहेको हामी बुझ्छौं। अहिले संघीयताविरोधीहरू सक्रिय भएका छन्। संघीयताको जननी मधेश प्रदेशलाई बदरामा गराउन यस्तो पद्धत्य भएको हुनुपर्छ। अर्को कुरा, विषय अदातलमा दायर भएको मुद्दामा मुख्यमन्त्रीको कुनै संलग्न भएको देखिएको छैन। मुख्यमन्त्री कार्यालयका कर्मचारीहरूले अनियमितता गरेको भनि मुद्दा दायर भएको छ। त्यसमा मुख्यमन्त्रीको केहीकत नाम भूमिएको छैन। हामीले अदातलमा रहेको मुद्दालाई प्रभावित बनाउन चाहिँदैनौं। अवलंबाबाट जे फैसला हुन्छ, त्यो त मान्यपछि।

सङ्घीय र प्रदेश संसद्मा दलितको प्रतिनिधित्व बढाउन माग

उपर्युक्त सम्बन्धमा नेपालको संविधानमा उल्लेख भएको समानुपातिक/समावेशीको सिद्धान्तअनुसार दलितहरूलाई समेत सङ्घीय र प्रदेश संसद्मा प्रतिनिधित्व गर्ने अधिकार छ। नेपालको सामाजिक, आर्थिक र शैक्षिक अवस्थाका कारणले कतिपय स्थानमा दलित समुदायले अन्य जाति/समुदायसँग प्रतिस्पर्धा गर्न नसक्ने प्रत्यक्ष निर्वाचनमा राजनीतिक दलहरूले दलितहरूलाई उम्मेदवार बनाउन चाहिँदैनन्।

वि.सं. २०७४ सालमा भएको संसदीय निर्वाचनमा दलितलाई सांसद बनाएको अवस्था हेर्दा प्रतिनिधि सभामा दलित समुदायबाट १९ जना सांसद भएकाका १ जनामात्र मधेसी दलित थिए। यसैगरी राष्ट्रिय सभामा दलित समुदायबाट ७ जना सांसद भएकाका २ जनामात्र मधेसी दलित छन्। त्यसैगरी प्रदेश सभामा ४५० जना सांसद भएकाका मधेसी दलित समुदायबाट ३३ जनामात्र थिए। जसमध्ये मधेसी दलितको सङ्ख्या ८ जनामात्र छ। प्रदेश सभाको प्रत्यक्षबाट ३३० सिट रहेकाका दलित समुदायबाट ४ जनामात्र विजयी भएका थिए। जसमा मधेसी दलित एकजना पनि थिएनन्। यसरी नै समानुपातिकबाट २२० जनामध्ये दलित समुदायबाट २९ जना विजयी भएका थिए। जसमा मधेसी दलित ८ जना थिए। यो भनेको जम्मा प्रदेश सभामा मधेसी दलितको प्रतिशत १.५४ हुन आउँछ भने कुल दलितभित्र मधेसी दलितको प्रतिशतचाहिँ २७ हुन आउँछ।

नेपालको संविधानको धारा ४० (३) अनुसार दलितभित्र पनि जातिगत आधारमा

कोटा विभाजन गर्नुपर्छ। निर्वाचन आयोगले समेत यसअघिको निर्वाचनमा सबै राजनीतिक दललाई दलितहरूको बलस्टर बनाउन अनुरोध गर्दै पत्र पठाएको थियो। तर पनि राजनीतिक दलहरूले त्यसलाई कार्यान्वयनमा नल्याएको जानकारी गराउन चाहन्छौं।

तयसर्थ दलितभित्र पनि पहाडी दलित र मधेसी दलितबीच जनसङ्ख्याका आधारमा कोटा विभाजन गर्नुपर्छ। तत्कालका लागि राजनीतिक पार्टीहरूले निर्वाचन आयोगमा समानुपातिक सांसदको सूची बुझाउनु ६० प्रतिशत पहाडी दलित र ४० प्रतिशत मधेसी दलितको नामावली बुझाएर मधेसी दलितहरूलाई जनसङ्ख्याको आधारमा अवसर दिनुपर्दछ।

हामी प्रदेश र सङ्घीय संसद्को निर्वाचनमा दलित र महिलालाई बढीभन्दा बढी उम्मेदवार बनाउन राजनीतिक पार्टीहरूले के/के गर्दैछन् भन्ने निर्वाचितहरूका छौं। संसदीय निर्वाचनमा दलित र महिलाहरू उम्मेदवार बनाएर चारैतर्फका छन् तर यसबाटैमा राजनीतिक पार्टीहरूले दलितप्रति भेदभाव गरेका सूचनाहरू निम्नलिखतमा प्राप्त भइरहेका छन्।

अहिले दलितको जनसङ्ख्या १० वर्ष अघिको अर्थात् २०६८ को जनगणनाका आधारमा काम चलाउगरी अवस्था छ जबकि राष्ट्रिय जनगणना २०७८ सम्पन्न भई प्रारम्भिक नतिजासमेत सार्वजनिक भइसकेको छ। तर पनि दलितको एकीन सङ्ख्या भने केन्द्रीय तथ्याङ्क विभागले सार्वजनिक गरेको छैन। यसलाई हामीले आगामी

महिँस्र ४ गते हुने सङ्घीय तथा प्रदेश सभाको निर्वाचनमा दलित समुदायको बढेको सङ्ख्याका आधारमा सिट सङ्ख्या उपलब्ध नगराउने नियतका रूपमा बुझेका छौं। त्यसैले तत्काल २०७८ को जनगणनाअनुसार दलित समुदायको जनसङ्ख्या सार्वजनिक गर्ने र नयाँ सङ्ख्याका आधारमा दलित समुदायको प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्नुपर्छ।

राजनीतिक पार्टीहरूले जनाधार भएका, स्थानीय स्तरमा क्रियाशील भएर दलितको पक्षमा पैरवी गर्ने भन्दा आफ्ना आसेपासेहरूलाई समानुपातिक सूचीमा माथि राखे गरेका छन्। र, सोही आधारमा नेताको भक्ति गाउँनेहरूले मात्र संसद्मा प्रतिनिधित्व गर्ने अवसर पाउने देखिँदै आएको छ। त्यसैले समग्र दलित समुदायको प्रतिनिधित्व जातिगत, भाषागत, क्षेत्रगत आधारमा हुन सकेको छैन। आगामी २०७९ महिँस्र ४ गते हुने सङ्घ र प्रदेशको निर्वाचनमा मधेसी दलित र पहाडी दलितको जनसङ्ख्याको आधारमा उचित कोटा निर्धारण गर्ने, दलित महिलाहरूलाई समेत समग्र महिलाको कोटामा राख्न आवश्यक छ।

निर्वाचनमा दलितहरूलाई जनसङ्ख्याका आधारमा समानुपातिक प्रतिनिधित्व गराउनका लागि र प्रदेश संसदीय क्षेत्र र सङ्घीय संसदीय क्षेत्रमा जुन जुन क्षेत्र दलितको समग्रमा २० प्रतिशत भन्दा बढी जनसङ्ख्या छ ती क्षेत्रमध्ये केहीमा आरक्षणको अवसर सिर्जना हुने गरी राजनीतिक पार्टीहरूले दलित-दलितबीच नै प्रतिस्पर्धा गराउने वातावरण बनाउनुपर्छ।

दलहरूले प्रदेश र प्रतिनिधि सभाको

समानुपातिकतर्फको उम्मेदवार सूची पेश गर्दा दलितभित्र समानुपातिकतर्फको हिसावले कम्तीमा ४० प्रतिशत मधेसी दलितको नाम अर्निर्वाय हुने व्यवस्था गर्ने।

अहिले राजनीतिक पार्टीहरूले प्रदेश र सङ्घका लागि उम्मेदवार छनोट प्रक्रिया अघि बढाएका छन्। यस्तो अवस्थामा सांसदको टिकट दिने राजनीतिक पार्टीका दलितकारी र समितिलेहरूले दलितको प्रतिनिधित्व पहिलेभन्दा बढाउनका लागि उम्मेदवार छनोटको एक प्रमुख आधार दलितलाई पनि बनाउनुपर्छ।

मधेश प्रदेशमा दलित अगुवाहरू र दलितका विषयमा सरोकार राख्ने सङ्घ/संस्था र अन्य सरोकारवालासँग गरिएको सम्बन्धमा समग्रमा सङ्घीय र प्रदेशस्तरीय संसदीय निर्वाचनमा दलित-दलितबीच कार्यगत एकाता गरेर जसरी पनि दलितलाई जिताउने अभियानको थालनी गर्ने सोच दलितहरूले बनाएका छन्। कुनै पनि राजनीतिक पार्टीले टिकट दिएन भने दलितहरूले नै खोलेका राजनीतिक पार्टीमा आवद्ध भएर एउटा दलित उम्मेदवार उठाएर जित्ने प्रयास गर्ने अभियानसमेत दलित समुदायबाट चलाइएको छ।

समग्रमा, राजनीतिक पार्टीले प्रदेश र सङ्घीय सांसदको उम्मेदवार बनाउनु अघिकार आन्दोलनका लागि त्याग/सङ्घर्ष गरेका तथा समाजमा दलितको पक्षमा सक्रियतापूर्वक खिटेरहेकाहरूलाई बढी प्राथमिकतामा राख्न सविनय अनुरोध गर्दछौं।

दलित सरोकार मन्त्र, नेपाल कञ्चनरूप, सप्तरी

मधेश अपडेट

देशमा एउटा असल व्यक्तिको खाँतो छ : ओली

मोरङ। पूर्वप्रधानमन्त्री एवं नेकपा (एमाले)का अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले देश बनाउने एउटा आदर्श व्यक्ति खोजिरहेको बताएका छन्। उनले मुलुकका एउटा असल व्यक्तिको खाँतो रहेकोले मुलुक उल्लेखीय सुविधा भएको बताए। नेपाल जेसीज क्षेत्र 'क' समालनको अवसरमा मोरङको सुन्दरहरैणमा शुक्रबार इन्डोपुर् जेसीज आतिथ्य शाखाको रूपमा रहेको समारोहमा उनले नेपालको हित र विकासका लागि सबै नेपाली सचेत भएर अघि बढ्न जरुरी रहेको बताए। अध्यक्ष ओलीले नयाँ देश बनाउने मान्छे अरु कोही नभएर नेपालीहरू नै भएको उल्लेख गरे। उनले देशलाई सामाजिक, आर्थिकरूपमा अघि बढाउन एकता र नेतृत्वको खाँचो भएको उल्लेख गर्दै भने, "नेपाल नेपालीले बनाउने तथा चलाउने हो, अरुले होइन।" उनले हाम्रो देश प्रकृतिको सुन्दरतामा समेत धनी भएकोले विश्वको अरवो सगरमाथाको शिखरदेखि तराईका होचा खेतीयोग्य जमिनको भूगोलसमेतले देशको पहिचान र सुन्दरता बोकेको बताए।

कपिलवस्तु ३ मा शाह एकल सिफारिस

इमरान खान, कपिलवस्तु। नेपाली कांग्रेस कपिलवस्तु क्षेत्र नं. ३ ले प्रतिनिधि सभातर्फ अभियन्ताहरूको एकल नाम सर्वसम्मत सिफारिस गरेको छ। क्षेत्रीय कार्यसमितिले पूर्व केन्द्रीय सदस्य शाहको नाम क्षेत्र नं. ३ मा प्रतिनिधि सभातर्फ सर्वसम्मत सिफारिस गरेको हो। नेता शाह सो क्षेत्रबाट अहिले पनि प्रतिनिधि सभामा प्रतिनिधित्व गर्छन्। उनी पटक-पटक निर्वाचित भइसकेका छन्। त्यसैगरी कपिलवस्तु कपिलवस्तु क्षेत्र नं. ३ का प्रदेशतर्फ अंकल मिश्रा र जसो अरु निर्वाचित सिफारिस गरेको छ। 'क'मा टिकटमा प्रस्ताव भएका नेताहरूमध्ये अंकल मिश्रा सबैभन्दा बढी लोकप्रिय युवा नेता मानिन्छन्। उनले टिकट पाउने सम्भावना निकै रहेको छान्छ। प्रदेशतर्फ 'ब'मा नेता वीरेन्द्र कर्नाडिया सिफारिस भएका छन्। कर्नाडिया 'ब'बाट एकल रूपमा सिफारिस भएका छन्। 'ब'बाट कर्नाडिया अहिले पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्। कपिलवस्तु-३ मा कांग्रेसका लागि सबैभन्दा सुरक्षित क्षेत्र मानिन्छ। युवा नेता शाहकै कारण यो क्षेत्र बलियो छ।

विकास परिषद्मा अस्तित्वको छाप

धनुषा। वृहत्तर जनस्तर क्षेत्र विकास परिषद्मा अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग बर्दबासले छाप मारेर केही कागजात विनियन्त्रणमा लिएको छ। बर्दबासबाट खटिएकाको अख्तियारको टोलीले विनियन्त्रण उजुरीका कागजात विनियन्त्रणमा लिएको बर्दबास कार्यालयका प्रमुख गोपाल अधिकारीले जानकारी दिए। वृहत्तरबाट भएको विनियन्त्रण विनियन्त्रणको काममा व्यापक अनियमितता भएको भन्दै प्रदेश उजुरीका आधारमा अख्तियारले छाप मारी सो सम्बन्धी कागजात विनियन्त्रणमा लिएर गएको प्रमुख अधिकारीले बताए। यसभन्दा पूर्व वृहत्तरद्वारा जानकारी मन्दिरमा भएको विचुलीकरणमा व्यापक अनियमितता भएको भन्दै छाप हानेर अख्तियारले सम्बन्धित कागजात लिएको थियो। त्यो मुद्दा भने अख्तियारले मुलतवीमा राखेको छ। वृहत्तरले मधेश प्रदेशका धनुषा र महोत्तरी कार्यक्षेत्र रहेका जिल्लाका विनियन्त्रण पालिकाबाट दर्जनी तथा उद्देगद्वारा अख्तियारमा छान्ने। वृहत्तरले काम नै नगरी मिलेमिलतामा उपभोक्ता समिति तथा उद्देगद्वारा अख्तियारमा छान्ने, प्राथमिकता मूल्याङ्कनभन्दा बढी रकम निकाल्ने गरेको, गाडी खरिदमा समेत व्यापक अनियमितता भएको उजुरी गरेको छ।

कसैलाई भोक्ने बस्न दिने छैन

बोक्ने। लामो समयदेखि प्रयाप्त वर्षा नहुँदा सुख्खा क्षेत्र घोषणा गरिएको नरैनापुर गाउँपालिकाको अध्यक्ष जनार्दन शर्माको शुक्रबार स्थलगत अनुगमन गरेका छन्। अर्थ मन्त्री शर्माले नरैनापुर क्षेत्रको सुख्खा भएर क्षेत्रमा करा गर्दै भन्नुभयो, नरैनापुरको घरेरी देखा मलाई समीत बनाएको बनाउँदै मन्त्री परिषदमा गएर करा राख्ने र तत्काल राहतको केन्द्रीय सरकारबाट राहतको व्यवस्था गराउने बताएका थिए। अर्थ मन्त्री शर्मा नरैनापुरका स्थानीय जनप्रतिनिधि, किसान र सर्वसाधारणसँग विनियन्त्रण जानकार लिनुका साथै मन्त्री शर्मा गाउँपालिकाको केही पडमा पुगेका पुरुषको साथै भारतीय सिमा नजिकै पडमा सम्मको स्थलगत अनुगमन गरेका थिए। प्रयाप्त पानी नपर्दा सो क्षेत्रमा जेतनै १५ प्रतिशत माथै रैपाउँ भएको र सो पनि पछि सुक्ने काम नलान्ने भएको नरैनापुर ६ का बडा अध्यक्ष कुचन्द्र मोदी मन्त्रीलाई जानकारी गराएका थिए। स्थलगत अनुगमनको क्रममा अर्थमन्त्री शर्माले अधिकश खेती योग्य जमिन बोक्ने रहेको आफुले प्रत्यक्ष देखेको जनाउँदै आवश्यक व्यवस्था मिलाउने प्रतिवद्धता जनाए। सो समस्याका बारेमा मन्त्री परिषदको बैठकमा जानकारी गराउनुका साथै प्रधानमन्त्रीसँग पनि करा गर्ने बताए।

प्रदेश १ साक्षर प्रदेश घोषणा

विराटनगर। प्रदेश नं. १ लाई साक्षर प्रदेश घोषणा गरिएको छ। सामाजिक विकास मन्त्रालयद्वारा अघि यहाँ आयोजित कार्यक्रममा प्रदेश १ सभाका सभामुख प्रदीपकुमार भण्डारीले सो घोषणा गरेका हुन्। उनले साक्षरतासहित अब प्रदेशलाई आर्थिक समृद्धिका रूपमा परिवर्तन गर्ने सबैले आफ्नो ठाउँबाट जिम्मेवारी भई भूमिका निर्वाह गर्नुपर्नेमा जोड दिए। प्रदेशका सामाजिक विकासमन्त्री राजन राईले मुलुकको समृद्धिका लागि व्यावसायिक, गुणस्तरीय र व्यवहारिक शिक्षा हुनुपर्ने आवश्यकता रहेको बताए। स्वास्थ्यमन्त्री विष्णु यादवले राष्ट्रियता, मातृभूमि र मातृभाषाप्रति समर्पित रहन विद्यार्थीलाई अप्ठार गरे। खानेपानी, सिंचाइ तथा ऊर्जामन्त्री रामकुमार राईले मुलुकका लागि अबको शिक्षा जागिरे मात्र होइन, व्यवहारिक हुनुपर्नेमा जोड दिए। सामाजिक विकास राज्यमन्त्री विष्णु तुम्बाधामले प्रदेशलाई साक्षर घोषणा गर्ने सबैको सहयोग प्राप्त भएको बताउँदै मातृभाषाको विकासका लागि गर्ने धारणा व्यक्त गरे। सामाजिक विकास समितिका सभापति सिरता थापा बुढका, विराटनगर महानगरपालिकाका उपप्रमुख शिल्पा निराला काँची, प्रदेश नं. १ का प्रमुख सचिव विनोदप्रकाश सिंह, सामाजिक विकास मन्त्रालयका सचिव धीरधरा मैनाली, जिल्ला समन्वय समिति पाँचथरका रामराज आइदम्बेलगायतले शिक्षा मुलुकको समृद्धिको महत्वपूर्ण मेरुस्थल रहेको र मुलुकलाई आवश्यक पर्ने जनशक्ति उत्पादनका लागि प्राथमिक शिक्षा सर्वसुलभ गराउनुपर्नेमा सुझाव दिए।

सबैको अस्तित्व स्वीकार हुनेगरी सिट बाँडफाँट हुने

कैलाली। नेकपा (माओवादी केन्द्र)का अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' ले सबैको अस्तित्व स्वीकार हुने गरी सिट बाँडफाँट हुने बताएका छन्। जंगली विमानस्थलमा सञ्चारकर्मीसँग करा गर्दै उनले गठबन्धनमा मागेअनुसार सिट भाग पर्ने पनि सबैको अस्तित्व स्वीकार हुने गरी सिट बाँडफाँट हुने बताएका हुन्। अध्यक्ष प्रचण्डले बुधवारभित्र सिट बाँडफाँट टुल्ने लाग्ने गरी छलफल भइरहेको बताए। सभा गठबन्धनले प्रभावकारी तालमेल गरेर निर्वाचनमा जाने अध्यक्ष प्रचण्डको भनाई छ। निर्वाचनपछि बन्ने नयाँ सरकारले मुलुकलाई नयाँ गतिमा अघि बढाउने उनले बताए। संसद लभ्याउने कुरा पनि आइरहेको छ, भन्ने सञ्चारकर्मीले सोधेको प्रश्नको जवाफमा अध्यक्ष प्रचण्डले भने "संसद लभ्याउनु हुँदैन भन्ने कुरामा हामी स्पष्ट छौं, अस्तित्व हामीले गठबन्धनको बैठकमा नै एक दिन पनि यताउता गर्न हुँदैन र महिँस्र ४ मा नै निर्वाचन हुन्छ, मनोनयनपछि संसद नरहने हामीले भनी सकेका छौं।

बुटवल-लुम्बिनी प्रसारण लाइन उद्घाटन

रुपन्देही। बुटवल-लुम्बिनी १३२ केली प्रसारण लाइन रुपन्देहीको मैर्नाथमा उद्घाटन भएको छ। ऊर्जा, जलस्रोत तथा सिंचाइमन्त्री पम्पा भुसालले सो प्रसारण लाइनको उद्घाटन गरेकी छन्। उनले अब छिट्टै सबैका घरमा चाँहिँएजति विद्युत् जडान हुने बताएकी छन्। उनले अहिले करिब १५ प्रतिशत जनताका घरमा विद्युत् पुगेको भन्दै दुई वर्षभित्रै सबै घरमा चाँहिँएजति विद्युत् उपलब्ध गराउने गरी सरकारले काम गरिरहेको बताएकी थिइन्। उनले अब सबैले विद्युतीय उपकरण प्रयोग गर्नुपर्नेमा जोड दिएन्। 'यातायात, सिंचाइतथागृहका क्षेत्रमा पनि अब विद्युतीय साधनको प्रयोग गर्न जरुरी छ, विद्युतीय सवारीका लागि सरकारले नै चाँहिँउ स्टेशन बनाउनेछ, त्यसैले म सबारी किन चाहनेलाई विद्युतीय साधन किनका लागि अनुरोध गर्दछु', उनले भनेकी थिइन्।

पर्सामिलन केन्द्र काठमाडौँको साधारण सभा सम्पन्न

काठमाडौँ। पर्सामिलन केन्द्र काठमाडौँको १८औँ साधारण सभा सम्पन्न भएको छ। सम्पन्न सो साधारण सभाले ईजिजीवर उमेशकुमार गुप्ताको अध्यक्षतामा १७ सदस्यीय कमिटी गठन गरेको छ। कमिटीको प्रथम उपाध्यक्षमा अमृसिंह शिवाजीपति, उपाध्यक्षमा उताउल्लाह अंसारी, महासचिवमा ललन प्रसाद राई, कोषाध्यक्षमा प्रदीप कुशवाहा, सचिवमा किरण कुमारी गुप्ता, प्रचार सचिवमा राजबली प्रसाद कुशवाहा र सहायक सचिवमा सविता राज कर्णिकार रहेका छन्। यसैगरी सदस्यहरूमा विवेकेश्वर प्रसाद यादव, अजयकुमार साह, ममता भुजेल, शशीभूषण चतुर्वेदी, शुर्जकिशोर स्वर्णकार, अजयकुमार गुप्ता, सिक्केन्द्र चौधरी र ओरजेब अहमद रहेको नवनिर्वाचित अध्यक्ष गुप्ताले जनाएका छन्। काठमाडौँमा आई बसोबास गर्दै आएका पर्सामा जिल्लाबासीहरूका बीचमा आपसी भबन्धन, भाइभाए, बडाभाए, सहायक काम गर्ने उद्देश्यले यो संगठनको ३२ वर्ष अघि स्थापना भएको थियो। साधारण सभाको उदघाटन एक कार्यक्रमका बीच खानेपानी नदी उमाकांत चौधरीले गरेका छन्।

टिडोको घरबाट बाहिर ललितरुको

फलाफुलको रस र फाली पिउने र धेरै पसिला आवाज कलिलेकरी जीवजगत पिउने

बाहिर निस्कले परे फालीको कपडाले ठाउँको कोखे वा खाल ओखले

पिउने पानीले नुहाउने

सैबारीका कालकाउ रकउर बिल्ल वा बैलका जाँउ

पिउनेको लाजा बढी आउनेको कोखे पार्छा बढी लपिउने

मोहोतरी नगरपालिका

महोतरी, मधेश प्रदेश

विनोद सिंह सप्तरी १ (क) बाट सिफारिस

सप्तरी। लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी नेपालको तर्फबाट प्रदेशसभा सदस्य उम्मेद्वारका लागि सप्तरी निर्वाचन क्षेत्र नं. २ (क) बाट नेपाल मधेसी निजामती कर्मचारी मन्चका संस्थापक अध्यक्ष विनोद कुमार सिंह सिफारिस भएका छन्। मंगलवार बसेको निर्वाचन क्षेत्रस्तरीय समितिले सिंहलाई प्रदेशसभा सदस्य उम्मेद्वारको रूपमा सिफारिस गरेको हो। प्रथम मधेश विद्रोहका बेला निजामती सेवामा कार्यरत मधेसी कर्मचारीहरूलाई संगठित गर्ने उद्देश्यका साथ सिंहले मधेसी निजामती कर्मचारी मन्चको स्थापना गरेका थिए। सो मन्चले मधेश आन्दोलनमा सक्रिय र महत्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गरेका छन्। सिंहको नाम प्रदेशसभा सदस्य उम्मेद्वारका लागि सिफारिस भएपछि मधेसी कर्मचारीहरू उत्साहित भएका छन्। मन्चको सप्तरीका अध्यक्ष अजय कुमार भन्दा भन्छन्, 'सिंह जसो जुकारा र इमान्दार व्यक्तिव प्रवेशसभाका लागि सिफारिस हुनु एकदमै सकारात्मक र परिवर्तनको सन्देश दिएको छ।' मधेशवाइका प्रगति स्व गजेन्द्र नारायण सिंहको पालोदेखि मधेश, आदिवासी जनजाति, उर्पीजित समुदायको अधिकार प्राप्ति आन्दोलनको आफ्नो भूमिका निर्वाह गर्दै आएका छन् सिंह।

टिडोको घरबाट बाहिर ललितरुको

फलाफुलको रस र फाली पिउने र धेरै पसिला आवाज कलिलेकरी जीवजगत पिउने

बाहिर निस्कले परे फालीको कपडाले ठाउँको कोखे वा खाल ओखले

पिउने पानीले नुहाउने

सैबारीका कालकाउ रकउर बिल्ल वा बैलका जाँउ

पिउनेको लाजा बढी आउनेको कोखे पार्छा बढी लपिउने

जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका

धनुषा, मधेश प्रदेश

नेपालमा अथाह सम्भावना - २

डा.राजेश अहिराज

यसो गर्दा शेरर लगानी गर्ने जनाता पत्यक्ष लाभान्वित हुन पाउँछन् । उनीहरूको आर्थिक स्तर निकै माथि पुग्ने छ ।

प्रचुर विद्युत उत्पादनसँगै लागो दूरीमा चलन सक्ने विद्युतीय सवारी साधनहरूको उत्पादनमा जोड दिनुपर्छ । त्यसका लागि महावीर पुन नेतृत्वको राष्ट्रिय आविष्कार केन्द्रलाई सोत साधन सम्पन्न बनाएर काम गराउन सकिन्छ । ठाउँठाउँ विद्युतीय चार्जिङ स्टेशनहरू बनाउन सकिन्छ । विद्युत महसुल अर्कै सस्तो बनाउँदै लगेर नेपालीहरूका भासाबाबाट रयास सिलिण्डरलाई अभियातकै रूपमा प्रतिस्थापित गरिनु पर्छ । पेट्रोलियम पदार्थको अभावत बर्षेनी घटाउँदै लैजाने हो भने पनि अहिले गइरहेको देशको लोभ धन जोगाउन सकिन्छ । जोगिएको त्यो धन विकासकै अन्य काममा लगाउन सकिन्छ ।

हामीले कम लगानीमा चाँडो समृद्धि हासिल गर्न सकिने अर्को क्षेत्र भनेको पर्यटन हो । हाम्रो छिमेकी चीनको जनसंख्या अहिले १ अर्ब ४५ करोड छ भने भारतको जनसंख्या १ अर्ब ४१ करोड छ । त्यसै पाकिस्तानको २३ करोड, बाङ्गलादेशको १७ करोड र बाँकी दक्षिण एसियाली छिमेकीको ७ करोड गरी कूल ३ अर्ब ३३ करोड जनसंख्या हाम्रो छिमेकीमा छ । जुन विश्वको कुल जनसंख्याको ४१.४० प्रतिशत हो । पछिल्लो एक अध्ययनअनुसार कूल ३५ करोडभन्दा बढी प्रतिशत माध्यम खालका धनी, एक प्रतिशत एकदमै धनी र १० प्रतिशत राम्रोसँग खर्च गरेर संसारभर घुम्किर गर्नसक्ने हैसियतका छन् । ती १९ प्रतिशत अर्थात् ५२ करोड मानिसहरूका लागि लक्ष्य गरेर हामीले बनाएर भौतिक पूर्वाधारको विकास र जनशक्तिको तयारी गर्नुभै भने पर्यटनबाट हामी मुलुकाबाटै केही बर्षमै कायापलट गर्न सक्छौ ।

तिनलाई देखाउनका लागि हामीसँग अनेकौँ ऐतिहासिक, पुरातात्विक स्थलहरू छन् । मठ मन्दिर र तपोभूमीहरू छन् । राष्ट्रिय निकुञ्ज र आरक्षहरू छन् । हिमाली ताल, फराना र हिमश्रृङ्खलाहरू छन् । अन्यत्र केही नगार्छौ फुलहरू, फलफूलहरू, पुतलीहरू, चराचुरुङ्गी, जीवजन्तु र मनोरम फाँटहरू छन् । जातीय र सांस्कृतिक विविधता छ । भौतिकभन्दा पनि महत्वपूर्ण सम्पति त हामी नेपालीको मुहारमा देखिने निखल मुस्कान हो । दुखमा पनि हल्लन सक्ने भनेर हामी विश्वप्रसिद्ध छौ । हामीले चाख्यौं भने

आएका पर्यटकलाई मख्ख बनाएर महिनी यहाँ राख्न सकिन्छ ।

एउटा पछिल्लो एक हप्ता मात्रै राख्न सक्ने हो भने प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष रूपमा तीनजनाले रोजगारी पाउँछन् । महिना दिन राख्न सकिने भन्ने कम्तीमा १ जनाले रोजगारी पाउँछन् । छिमेकी देशहरूमा रहेका धुमने आर्थिक हैसियत भएका ५२ करोडलाई लक्ष्य गरेर हामीले काम गर्ने हो भने रोजगारीको अवसर फालाफाल हुन्छ ।

ती ५२ करोडलाई भित्र्याउने लक्ष्य राखिरहेदा हामीले तेजस्वी दिमाग भएका तिनप्रति व्यवस्थापक र पदपदशकहरूको नियम गर्नुपर्छ । विदेशीमा पर्यटन पछेरेर आएका 'ब्रिजियन्ट' विद्यार्थीहरूका माध्यमबाट धनी मानिसहरूकै चाहन्छन् । यद्यपि धनीहरूकै चाहन्छन् ? खर्च गर्न सक्ने मानिसहरू केमा खर्च गर्न चाहन्छन् ? आदि बारे गम्भीर अध्ययन अनुसन्धान गर्न जरुरी हुन्छ ।

हामीले पर्यटन क्षेत्रको विकास नगरी भएको छैन । त्यसका लागि कम्तीमा तीन वर्ष राष्ट्रकै ध्यान एकीकृत गरिनु पर्छ । पर्यटन प्रबर्द्धनका लागि नागरिक स्तरमै अभियान सञ्चालन गरिनु पर्छ । स्तरीय विज्ञान विभाग गरिरहेका व्यवसायीहरूलाई प्रोत्साहित गर्नु पर्छ । स्थानीय पालिकाहरू मार्फत गाउँगाउँमा हिमस्टेको विकाससँगै पर्यटनलाई अभियान सञ्चालन गरिनुपर्छ । विमानस्थलबाट उत्रिनासाथ या नेपाली भन्जामा प्रवेश गर्नासाथ उनीहरूमा पर्ने नकारात्मक प्रभावबाट जोगाउन सहरहरू हरबखत सफा राखिनुपर्छ । राजमार्ग छेउछाउमा सरसफाइ गरेर फूल या बोटबिन्धन राखिनु पर्छ । राजमार्ग आसपास, फोहर फाल्नेलाई रण्डित गरिनु पर्छ । राजमार्ग आसपासका होटलहरूमा बेचिने खानाको गुणस्तर र तिनले गर्ने रसको व्यवहारमा एकदमै कडा निगरानी राखिनु पर्छ ।

हाम्रो देश भनेको आदिकालदेखि श्रद्धाभूमिहरूले तपस्या गरेको तपोभूमि हो । यस्ता तपोभूमिमा अहिले पनि कयौँ साधुसन्तहरू तपस्या गरिरहेका देखिन्छन् । इलामको सल्लुपुर् भूगर्भी श्रद्धाले तपस्या गरेको ठाउँ हो भने बाराहलेख मास्तरको राजारानीको तपोभूमि हो । कौशीकी नदी किनारमा बसेर तपस्या गरेका बेला मन्त्री विश्वामित्रले पहिलोपटक गायत्री मन्त्र पाएको विश्वास गरिन्छ । काठमाडौँको पशुपतिनाथमा त महाभारतकालमा अर्जुन नै आएर पशुपतारम्भका लागि साधना गरेका थिए । उनका दाजु भीम र भाउजु हिडिम्बाले तपस्या गरेको ठाउँ अहिलेको हेटौँडा हो । हिडिम्बालाई अहिले भुटनदेव भनिने पुजे गरिन्छ ।

नेता गुप्ताका राजा जनकको तपोभूमि जनकपुर, रामका बाबा भरतले देह त्याग गरेको ठाउँ म्याग्दीको गलेखवर धाम, ऐतिहासिक कालका मूर्ति नै मूर्ति भेटिने सल्लाहीको मुर्तिस्थ, सिन्धुपाल्चोक, म्याग्दी, गुल्मी आदि जिल्लामा रहेका तातोपानीका कुण्डहरू हाम्रा अनमोल सम्पदाहरू हुन् । बाबा पशुपतिनाथको महिमाका बारेमा हामीले हिन्दु भक्तजनहरूमा प्रचारप्रसार

गरिराख्ने पर्दैन । मात्रै मन्दिर क्षेत्रलाई व्यबस्थित गर्न र यहाँ आएकाहरूलाई दक्षिणकासी, हलेसी, मुक्तिनाथ आदि क्षेत्रमा पनि जाउँजाउँ लाग्ने बनाउन जरुरी छ ।

दक्षिण भारतमा जन्मिएका स्वामी गोविन्दानन्द भारतीयले काठमाडौँ उपत्यका मास्तरको शिवपुरीमा ४० बसेर तपस्या गरेका थिए । त्यहाँ बसेर तपस्या गरेकै कारण उनी पछिल्लो समय शिवपुरीबाबा भनेर कहलाइएका थिए । उनी १३५५ वर्ष बाँचेर विलोकित थिए । जीवित छँदा उनलाई भेटेर आशीर्वाद लिन तत्कालीन भारतीय राष्ट्रपति राजाकृष्णन समेत पुगेका थिए । मृगस्थलीमा रहेको उनको समाधिस्थल र उनको तपस्यास्थलको मात्रै प्रचार गर्ने हो भने पनि हामी भारतबाट हजारौँ तीर्थयात्रु ट्याउन सक्छौ ।

हिमालय प्रवेशको कुनै सरकारी अस्पतालमा 'फिजिकल' रहेका खण्डबाबाले वर्षौ बगेर सासना गरेको खण्ड क्षेत्र, पाइलटबाबाले तपस्या गरेर सिद्धि प्राप्त गरेको मकवानपुरको राप्ती किनार क्षेत्र आदिको लोकोचित प्रचारप्रसार हुनै सकेको छैन । काठमाडौँमा नागाजुन, दक्षिणकासी, शोभाभगतजीस्ता आनेक ठाउँ छन्, जुन तत्काल साधनासिद्धिका लागि पवित्र छन् । स्वयम्भू बुद्ध धर्मका अनुयायीहरूको तत्काल साधना गर्ने अर्को प्रसिद्ध स्थल हो । ताप्लेजुङमा रहेकी देवी पाथीभरा, इलामको माइपोखरी, संखुवासभाको भानुपोखरी, खोटाङको हलेसी, दोलखाको कालिञ्चोक, पाथीभरा किनारको विवेकीधाम, बाल्मीकि आश्रम, देवघाटको व्यास गुफा, व्यासको जन्मभूमि व्यासनागर, मृत्तिलाथ, गलेखवरधाम, पाणिनी श्रद्धाले संस्कृत व्याकरणका रचना गरेको ठाउँ आदिको लोकोचित प्रचारप्रसार हुनुपर्छ । राइको स्वर्गद्वारी, मुद्रापरिचमको खण्डजस्ता क्षेत्रहरूको थपेस्ट प्रचारप्रसार मात्रै गर्ने हो भने भारतबाट बर्षेनी लाखौँको संख्यामा तिर्थालुहरू भित्र्याउन सकिन्छ ।

बुद्धभूमि लुम्बिनीको विकासमा केही काम भएका छन् । गाएको वर्ष भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदी आएकापनि यस क्षेत्रको केही प्रचार भएको छ । तर त्यो क्षेत्रमा हामीले भौतिक पूर्वाधारको विकास अर्को गर्न सकेका छैनौँ । लुम्बिनीमा जन्मेका गौतम बुद्ध र स्वयम्भूमा तपस्या गर्ने स्वयम्भू बुद्धका बारेमा लेखिएका ऐतिहासिक पुस्तकहरूलाई पुन:मुद्रण गरेर बाइबलजस्तै, बार्मा, जापान, भुटान आदि देशहरूमा प्रचारप्रसार गर्ने हो भने बर्षेनी लाखौँ पर्यटक भित्र्याउन सक्छौ ।

पर्यटन क्षेत्रको विकासका लागि यी कामहरू गरिँदैहा सघीय सरकारले चाहिँ आवश्यकताको गुणस्तर सुधारमा ध्यान केन्द्रित गर्नुपर्छ । खास्ताखुलीयुक्त वाटाघाटका कारण विदेशी मात्रै होइन, आन्तरिक पर्यटकहरूले समेत कष्ट पाउने गरेका छन् । विदेशीहरूमा त असाध्यै नराम्रो छाप पर्ने गरेको छ । अगापि दिनमा यस्तो हुन नदिन गुणस्तरीय वाटाघाट निर्माणमा जोड दिनुपर्छ । यहाँ आएका पर्यटकले सकारात्मक प्रभाव जोकेर फर्किने भने तिनले नै प्रचारले हाम्रो पर्यटन क्षेत्रको भविष्य उज्ज्वल बनाउँछ ।

सिरहामा जसपालाई ठूलो धक्का

काठमाडौँ । सिरहा जिल्लामा जनता समाजवादी पार्टी नेपाललाई ठूलो धक्का लागेको छ । जसपाका दर्जनौ नेता कार्यकर्ता पार्टी परित्याग गरी लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी नेपालमा प्रवेश गरेका छन् । सिरहाको निर्वाचन क्षेत्र नं. ३ र ४ का संघीय नेता कार्यकर्ताहरू लोसपामा प्रवेश गरेका हुन् । आइतबार लोसपाको केन्द्रीय कार्यालयमा जसपाका प्रवेश सदस्य, जिल्ला सदस्य र नगर सदस्यसहित १५ जना नेता कार्यकर्ता पार्टी प्रवेश गरेका छन् । सिरहाका पवन कुमार भण्डारी, पञ्चलाल महतो, सुबोध कुमार सिंह, रोहित महतो, मजीब कुमार यादव, देवेन्द्र कुमार महतो, कुलानन्द भा, कुशेश्वर प्रसाद महतो लगायतले जसपा परित्याग लोसपाको सदस्यता ग्रहण गरेका छन् । नरपर्वशीहरूलाई लोसपाका अध्यक्ष महन्थ ठाकुर, वरिष्ठ नेता राजेन्द्र महतो, नेता डा.सुमेन्द्र भालगयातले पार्टीमा स्वागत गरेका छन् । जसपा सिरहामा चरम गुटबन्दी, अवसरवाद हावी भएको भन्दै पार्टी परित्याग गरेको जसपाका प्रदेश प्रमुख देवेन्द्र सजीब कुमार यादवले आरोप लगाउँदै पार्टी परित्याग गरेका हुन् । उनले जसपा नेतृत्वले मधेशको एजेण्डाप्रति इमान्दारीत नदेखाएको र चापुक्ली गर्नेहरूलाई बढी स्थान दिने गरेको आरोपसमेत राखेका । उनले मधेशको एजेण्डामा लोसपा मात्र इमान्दार रहेको भन्दै आफू लगायतका नेताहरू लोसपामा प्रवेश गरेको बताएका छन् ।

हामीकहाँ आन्तरिक भ्रमणमा स्वतन्त्ररूपमा निस्कनेहरूको संख्या पनि बर्षेनी बढिरहेको छ । यसलाई हामीले ग्रामीण भेगहरूसम्म लाने र व्यवस्थापन गर्ने जमको मात्रै गर्ने सक्थौं भने पनि अर्थात् चेतयमान हुन योगदान पुग्छ ।

विदेशी मुद्रा आर्जन गर्न सकिने अर्को क्षेत्र अस्पतालहरूको विस्तार पनि हो । विदेशी केही बढेदेखि लाहानको चौधरी आँखा अस्पताल, धरानको विपी कोइराला स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान र फाँफाका आँखा अस्पतालहरूमा पाउने गुणस्तरीय उपचारका लागि भारतको विहार, पश्चिम बङ्गाल, असमसहित उत्तर-पूर्वी भारतका मानिसहरू आउने गरेका छन् । त्यसरी आउनेहरूलाई यातायात मजदुर, होटल त्यत्र व्यवसायी आदिबाट सम्मानजनक व्यवहार हुन सकेको छैन । त्यसरी आउनेहरूलाई आफू ठगिएको महसुस हुन नदिन राज्यका निकायहरूले पहल गर्नुपर्छ । व्यवसायीहरूलाई सचेत बनाउँदै दण्ड जरिवानाको व्यवस्थामा कडाइ गर्नुपर्छ । त्यससँगै भेजसका सीमातीर क्षेत्रहरूमा रहेका अस्पतालहरूलाई सुविधासम्पन्न र गुणस्तरीय सेवा दिन योग्य बनाउने हो भने त्यहाँका मानिसहरूको जीवनस्तर सुधार्ने अर्को कदम गरिनुपर्ने छ ।

देशलाई समृद्ध बनाउने अर्को आधार भने उद्योग हो । हाम्रोलाई उद्योगमैत्री वातावरण नभएको कारण हाम्रा उद्योगी व्यापारीहरू नयाँ उद्योग खोल्न हिचकिचाउने गरेका छन् । विदेशमा पुँजी लगेर लगानी गर्ने वाध्य बढेका छन् । यो स्थिति आउनुको पहिलो कारण सरकारको गुलत नीति, दोस्रो मजदुर संगठनहरू हुल नैले त्यसो सरकारी कर्मचारी र दलका भातृसंगठनहरूले उनीहरूप्रति गर्ने दलक व्यवहार हो । केही दलहरूले त आम जनमानसमा उद्योगी व्यापारी र पुँजीपतिहरू भनेका सबै दलाल, फटाहा र करमारा मात्रै हुन् भने मानसिकताको विकास गरिरहेका छन् । त्यो समुदायभित्र बदमास र करमाराको संख्या केही होला तर ती केहीका कारण विदेशी समुदायलाई अपमानजनक लाग्ने हुन्छ ।

देशलाई समुन्नतिको बाटो तर्फ लैजाने हो भने उद्योगी व्यापारीहरूरूपरूपि सम्मानजनक व्यवहार गर्दै बेच्ने लगानी गर्ने वातावरण सिर्जना गरिनुपर्छ । उद्योग दत्त, निर्वकरण या अन्य काम गर्दा उनीहरूले कुनै प्रकारको पनि बाधा या अड्कन यहाँनै नपर्ने सिस्टमको विकास गर्नुपर्छ । त्योभन्दा पनि पहिलाचाहिँ उद्योगीहरूको आम भेला गरेर उनीहरूले भोगिरहेका समस्या सुन्नु पर्छ । उद्योगमैत्री वातावरण बनाउन सके भने उद्योग हुन भनेर उनीहरूलाई नै सोच्नु पर्छ । तिनको तत्काल समाधान गर्नका लागि समाजवादी सरकारहरूलाई परिचालित गर्नुपर्छ । त्यसका लागि औद्योगिकीकरणको दशक भनेर अभियान सञ्चालन गर्नु परे पनि सरकार पछि पर्ने हुन ।

अब हामी यति धेरै हेर्ने त, देश कसरी समुन्नत नहुँदोरहे !

तर यी काम गर्नुभन्दा अघि हामीले देशको पछोटीपनको कारक बनेका राजनीतिक विचौलियाहरूलाई कुनै न कुनै माध्यमले ठेगान लगाउन जरुरी छ ।

Email: rajeshahiraj@gmail.com
समाप्त

संक्षिप्त समाचार

पर्सा १ (ख) मा मुख्यमन्त्री राउत सिफारिस

वीरगन्ज । पर्सा निर्वाचन क्षेत्र नं. १ (ख) बाट प्रदेशसभा सदस्यका लागि जनता समाजवादी पार्टी नेपालले मधेश प्रदेशका मुख्यमन्त्री मो. लालबाबु राउत गद्दीलाई उम्मेदवार सिफारिस गरेको छ । मुख्यमन्त्री राउतलाई पर्सा क्षेत्र नं. १ को (ख) बाट प्रदेशसभा सदस्यका लागि एकल नाम सिफारिस गरेको हो । गत २०७४ को चुनावबाट तत्कालीन संघीय समाजवादी फोरम नेपालबाट फराकिलो मतान्तरसहित विजयी भएका थिए ।

कांग्रेसका मधेश प्रदेश समापति यादव सिफारिस

रौतहट । नेपाली कांग्रेसका मधेश प्रदेशका समापति कृष्णप्रसाद यादव रौतहट निर्वाचन क्षेत्र नं. १ (ख) बाट प्रदेश सभा सदस्यको उम्मेदवारका लागि सिफारिस भएका छन् । क्षेत्रीय समिति वैजकले समापति यादवलाई रौतहट क्षेत्र १ 'ख' बाट सर्वसम्मत प्रदेश सभा सदस्यको उम्मेदवारका लागि सिफारिस गरेको हो । यादवले मुख्यमन्त्रीको तयारी स्वरूप प्रदेश सभामा लड्ने तयारी गरेका हुन् । उनको नाम क्षेत्र १ बाट प्रतिनिधि सभाको उम्मेदवारका लागि पनि सिफारिस भएको छ । तर, गठबन्धनले माधव नेपाललाई उम्मेदवार बनाएर उनी प्रदेशबाट लड्नु पर्ने छ ।

मावी मुख्यमन्त्रीको रूपमा सोनल सिफारिस

काठमाडौँ । मधेश प्रदेशको भावी मुख्यमन्त्रीको रूपमा जितेन्द्र सोनल बारा निर्वाचन क्षेत्र नं. ४ (ख) बाट प्रदेशका सदस्यका लागि सिफारिस भएका छन् । आगामी मंसिर ४ गते हुने निर्वाचनमा बारा क्षेत्र नं. ४ को (ख) बाट लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी नेपालले सोनलको एकल नाम प्रदेशसभा सदस्यमा सिफारिस गरेको लोसपाको नेतृ पिर्की यादवले जनाएका छन् । यादवका अनुसार लोसपाका सोनललाई मधेश प्रदेशको मुख्यमन्त्रीको रूपमा प्रस्तावित गरेको हो ।

सिरहा ४ (ख) बाट पूर्वराज्यमन्त्री मण्डल सिफारिस

सिरहा । आसन्न मंसिर ४ को आमसुवावका लागि जनता समाजवादी पार्टी नेपालबाट सिरहा निर्वाचन क्षेत्र नं. ४ (ख) बाट प्रदेशका सांसद एवं पूर्वराज्यमन्त्री सुरेश मण्डल सिफारिस भएका छन् । जसपाको सिरहा निर्वाचन क्षेत्र नं. ४ ले पूर्वराज्यमन्त्री मण्डललाई आगामी चुनावका लागि प्रत्यक्ष उम्मेदवारको रूपमा सिफारिस गरेको हो । मण्डल यसअघि वि.सं. २०७४ को आमसुवावमा तत्कालीन राष्ट्रिय जनता पार्टी नेपालबाट सिरहा ४ (ख) बाट भारी मतान्तरका साथ विजयी भएका थिए । युवाभाषा लोकप्रिय एवं बौद्धिक नेताको रूपमा मण्डल परिचित छन् । मधेश आन्दोलनदेखि विभिन्न आन्दोलनहरूमा मण्डलले सक्रिय सहभागिता जनाउँदै आएका छन् । विखाडी राजनीतिबाट संसदीय राजनीतिस्थलमा आइपुग्दा उनी एक इमान्दार, स्वच्छ छवि र बौद्धिक युवा नेताको रूपमा देखिँदै आएका छन् । मधेश र समग्र राष्ट्रकै हितमा उनी जोसँग पनि तात्किक बस्न मन सक्ने धमताका व्यक्तित्व मण्डलले राजनीतिलाई वैशाभना पनि समाजसेवाको रूपमा लिएको बताउँछन् । उनी मधेश प्रदेशको राज्यमन्त्री हुँदा आफ्नो निर्वाचन क्षेत्रकागत प्रदेशभरि नै चर्चित अनुहारका रूपमा देखिएका थिए ।

मेरी अस्पतालको निर्माणमा धन भवन निरीक्षण

नेपालगन्ज । सहरी विकास मन्त्री मेटामणि चौधरीले नेपालगन्जस्थित मेरी अस्पतालको निर्माणमा धनको निरीक्षण गरेका छन् । निर्माणमा भवनको निरीक्षण गर्दै मन्त्री चौधरीले औना भनेर तीन महिनामा काम सम्पन्न निश्चन दिएका छन् । निर्माण व्यवसायीले पनि तीन महिनाभित्रै काम सम्पन्न प्रतिक्रिया जनाएका छन् । मन्त्री चौधरीलाई अस्पताल विकास समितिका अध्यक्ष प्रमोद धिताल र मेडिकल सुपरिटेन्डेन्ट डा. बन्दी चापागाउँले स्वागत गर्दै अस्पतालले प्रधान गरिरहेको सेवा र समस्याबारे अवगत गराएका थिए ।

निर्माण व्यवसायी कपिलवस्तुमा अर्थात्

कपिलवस्तु । निर्माण व्यवसायी सघ कपिलवस्तुको अध्यक्ष सरोज अग्रवाल निर्वाचित भएका छन् । सोमबार भएको महाधनमा अर्थात् ८९ मतका साथ विजयी भएका हुन् । अर्थात्ले चन्द्रशेखर श्रेष्ठलाई पराजित गरेका हुन् । सघको उपाध्यक्षमा तपेश्वरी कटार, दलिये उपाध्यक्षमा सुनिल शुक्ला, महासचिवमा शिव दयाल ठाकुर, सचिवमा रमेश मिश्र, कोषाध्यक्षमा सत्य मोहर जेठी, सह-कोषाध्यक्षमा नलिन गौतम भुसाल निर्वाचित भएका छन् । त्यसैगरी, सदस्यहरूमा श्रद्धालु गफकार दर्जी, पवन अग्रहरी, दिपेन्द्रनाथ शुक्ला, दुर्गा लाल पुन, राज कुमार मिश्रा, पचम सिंह विजयी भएको जनाइएको छ ।

डेगुबाट बालिकाको मृत्यु

केसली । डेगुबाट केसलीको टीकापुरकी एक बालिकाको मृत्यु भएको छ । टीकापुर नगरपालिका बडा नम्बर ६ आसपासकी १९ वर्षीया बालिकाको मृत्यु भएको टीकापुर नगरपालिका स्वास्थ्य शाखाले जनाएको छ । उनको उपचारका क्रममा बुधबार साँझ नै नेपालगन्ज भेरी अस्पतालमा मृत्यु भएको हो । सांकेत विचारमा भएका कारण बालिकालाई १९ वर्षदेखि भेरी अस्पतालको आइसियुमा उपचारका लागि भर्ना गरिएको थियो । यसअघि धनगढी उपमहानगरपालिका बडा नम्बर १२ की ३५ वर्षीया गीता शाहीको डेगुका कारण मृत्यु भएको थियो ।

करन्ट लागेर एक किशोरीको मृत्यु

रौतहट । रौतहटमा करन्ट लागेर एक किशोरीको मृत्यु भएको छ । गरुडा नगरपालिका बडा नम्बर २ गैरीगुडामा करन्ट लगेर १४ वर्षीया अम्बिकाकुमारी सहरीको मृत्यु भएको हो । आइतबार दिउँसो नुहाउन गएका बेला सोही ठाउँबाट हत्याघातमा परेर करन्ट प्रभाव भई उनको मृत्यु भएको प्रहरीले जनाएको छ ।

ब्रान्सुरसहित गेट हाउसका सञ्चालक फाउण्ड

बाँके । कोहलपुर नगरपालिका-११ दशविगर्हास्थित देवेली सुब्बा श्रवण गेट हाउसका सञ्चालक धनपति सुब्बालाई अर्ध लागुपत्र ब्रान्सुर कारिब १ सय ७० मिलिग्राम सहित बुधबार दिउँसो प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । विशेष सूचनाको आधारमा ईलाका प्रहरी कार्यालय कोहलपुरबाट खटिएको प्रहरीले उनको होटलबाट १ सय ७० मिलिग्राम र सोही नगरपालिका-५ पेल्लोपानीस्थित उनको घरबाट ४० मिलिग्राम गरी उत्तर परित्यागको ब्रान्सुरसहित उनलाई पक्राउ गरेको हो ।

ग्यास चुल्हो तथा सिलिण्डर वितरण

रौतहट । नेकपा एमालेका नेता एवं पूर्वमन्त्री प्रभु साहको "धुवाँ चुल्हो मुक्त अभियान" अन्तर्गत अर्जित शनिवार कटहरिया नगरपालिकाको बडा नम्बर ९ मा भण्डे ५५० घर परिवारलाई ग्यास सिलिण्डर तथा चुल्हो वितरण गरिएको छ । यस ग्यास चुल्हो तथा सिलिण्डर वितरणसँगै अब कटहरिया नगरपालिका पनि धुवाँ चुल्होमुक्त नगर बन्ने निश्चित भएको नेता साहले विश्वास व्यक्त गरेका छन् । एमालेको केन्द्रीय सदस्य एवं प्रदेश सांसद कुन्दन कुशवाहा, क्षेत्रीय ईन्चार्ज एवं वक्तेवर सिमराम कुशवाहा, युवा सघको प्रदेश इन्चार्ज हर-ईन्द्राजी तन्त्र तुरा, नगर कमिटी ईन्चार्ज योगेन्द्र साह, बडाअध्यक्ष कुन्दन कुशवाहा लगायत जनप्रतिनिधि तथा नेताहरूको उपस्थितिमा चुल्हो र ग्यास सिलिण्डर वितरण कार्यक्रम गरिएको थियो ।

धनुषामा दुई किशोरीको शव फेला

धनुषा । धनुषाको नगराइन नगरपालिका-७ स्थित धान खेतमा दुई किशोरीको शव फेला परेको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाको अनुसार नगराइन-७ का स्थानीय १८ वर्षीया पूजा महारा र सारतको मधुवनी जिल्ला हरलाखी घर भई नगराइन-७ मा बस्दै आएका १९ वर्षीया आरतीकुमारी महाराको शव फेला परेको हो । स्थानीयबासी सदस्य उमेश कुमार शर्मा आदी गर्दा ती किशोरीलाई मृत्युवस्थामा देखेपछि उनीहरूले प्रहरीलाई खबर गरेका थिए । जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका प्रहरी प्रमुख उपरीक्षक प्रदीपबहादुर क्षेत्रीले प्रहरी टोलीले किशोरीहरूको शव परीक्षणका लागि प्रादेशिक अस्पताल जनकपुरधाम ल्याएको जानकारी दिएका छन् ।

समावेशी आयोगको प्रस्तावनामा मधेशको उपेक्षा

अजय कुमार भ्ता

[illegible]

यो येष निजामती उज्ज्वलताको पुरस्कारको विषयसँगै आरण्य शब्द पनि चर्चाको विषय बनेको छ । आरण्य, संस्कृत शब्द । सामान्यतया कुनै भूमि वा क्षेत्रलाई कुनै खास विषयको अधिकार क्षेत्रको लागि निर्गोपित गर्नेक्रिया आरण्यको १ । वन्यजन्तुको सुरक्षा र रूख-विरुवाहरूको बचाउका निमित्त जेसुकैलाई चर्गीरतबाट धेकाउ र घेरि छोएको क्षेत्रलाई आरभ भन्ने गरिएको सर्वसाधारणको बुझाइ छ । यस अर्थमा खासरी आरण्य शब्दले कुनै बस्तीको रक्षा गर्नुपर्ने अर्थ बोध गर्दछ ।

तत्र यद्वा सरकारी कर्मचारी नियुक्त गर्दा नियुक्त हुने पदहरूमध्ये केही पद कुनै खास समुदाय वा वर्गको लागि सुरक्षित गर्नु वा आरक्षित गर्नु भन्ने बुझिएको छ ।

नेपाल बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुधार्मिक, बहुवैधीय र बहुसांस्कृतिक मुलुक हो । तत्र नेपालका शासकको यस तत्त्वलाई आत्मसात् गर्न चाहिन्छन् र एकल जातीय, एकल भाषीय, एकल लिंगीय र एकल धार्मिक समुदायबाट राज्य सत्ता सम्पन्न हुदै आउँ । राज्यका शासक, श्रोत र साधनमा एकल जातिको बहुव्यस रथी । तसर्थ एकलको परिस्थिति सधै रहने कुरा हुँदैन । परिवर्तन एक स्वाभाविक प्रक्रिया हो ।

राज्यको स्वरूप असमावेशी छ भनेर मुलुकमा राज्यको चरित्रमा परिवर्तनका लागि विभिन्न खाले आन्दोलन भए । राज्य सवैको सामा सस्था हो भने कुरा नागरिकको कर्तव्यको अध्यायमा मात्र होइन, अधिकारमा पनि देखिनुपर्छ भनेर अनेक संघर्ष भए । राज्यले कुनै पनि नागरिकलाई धर्म, लिंग, जात, वंश, रङ, उर्पत्ति वा अन्य कुनै आधारमा विभेद गर्न सक्दैन भन्ने मान्यता स्थापित हुदै गयो ।

राज्यका साधन-स्रोतको न्यायोचित वितरण तथा राज्य सञ्चालन प्रक्रियामा सबै क्षेत्र, समुदाय

र लिंगका नागरिकको सहभागिता तथा प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्दै मूलप्रवाहीकरण गर्ने विधि स्थापित गरियो, जसलाई समावेशिता भनियो। यही समावेशिता आरक्षण हो। यही आरक्षण अहिले चर्चा र बहसको शीर्षमा पुगेको छ।

राष्ट्रिय समावेशी आयोगले आरक्षण व्यवस्थालाई अल्पकालीन व्यवस्थाको रूपमा लिएर जतिसक्दो छिटो अन्त्य गर्नुपर्ने बताएपछि यो कुरामाथि बहस हुन थालेको हो । आरक्षण सम्बन्धी चर्चा/परिचर्चा व्यापक भएको छ । कोही आरक्षणको विपक्षमा र कोही आरक्षणको पक्षमा बोलिरहेका छन् ।

सरकारले २०२२/२३ को आन्दोलनको सुफलार्थ जनआन्दोलनको भावनालाई सुफल २०२३ सालदेखि आरक्षण नीति अगाव्यो । पछि २०७५ मा नयाँ संविधान लागू भएपछि संवैधानिक आयोगको रूपमा राष्ट्रिय समावेशी आयोग गठन गरियो, जसको काम सरकारले तर्जुमा गरेका नीति, ऐन, नियम तथा कार्यक्रम को अनिवार्यता हेक्काजोडा एवं समीक्षा गर्ने, लक्षित वर्गको हक-अधिकारको संरक्षण गर्ने सरकारलाई सुझाव दिनु थियो । तर राष्ट्रिय समावेशी आयोगले नै आरक्षणको तिलाफामा मोल्ने थालेपछि, आयोगलाई 'रक्षक नै भन्ने' भन्न थालिएको छ ।

[illegible]

प्रतिष्ठित आरक्षणअन्तर्गत सिफारिस भएका हुन् ।
समावेशी आयोजना तयार गरेको प्रतिवेदन
अनुसार आरक्षितमैत्रीय महिला १ हजार १६०
जना अर्थात् १२.१ प्रतिशत, आदिवासी-जनजाति
१ हजार ४४० जना अर्थात् १०.१ प्रतिशत,
मधेशी ३ हजार १९९ जना अर्थात् ८ प्रतिशत,
दलित १ हजार २०८ जना अर्थात् ९.२५ प्रतिशत,
अपाव्रता भएका ६९८ जना अर्थात् १.७४
प्रतिशत र पिछिएका क्षेत्रका ३४४ जना अर्थात्
१.३३ प्रतिशत छन् । राष्ट्रिय समावेशी
आयोजनाको यो तथ्यांकले बढ्दो बढ्दो

नेपालको संविधानले प्रस्तावनामार्फत यो देश बहुजातीय, बहुभाषिक, बहुजातीय, बहुसांस्कृतिक तथा भौगोलिक विविधतापूर्ण विवेचनालाई आत्मसात् गरी विश्वतः मान्यताको एकात्म, सामाजिक-सांस्कृतिक ऐक्यबद्धता, सहिष्णुता र सदभावनालाई संरक्षण एवं प्रदान गर्ने नीति, जातीय, क्षेत्रीय, भाषिक, धार्मिक, लैंगिक विभेद र जाति प्रकरका जातीय छुवाछुतको अन्त्य गरी आर्थिक समानता, समृद्ध र सामाजिक न्याय सुनिश्चित गर्न समानानुपातिक समावेशी र सहभागीतामूलक सिद्धान्तका आधारमा समानतामूलक समाजको निर्माण गर्ने संकल्प गरेको

छ। सर्विधानको धारा २५८ मा राष्ट्रिय समावेशी आयोग गठनसम्बन्धी व्यवस्था गरेको छ।

[illegible]

सन्दर्भ : निजामती सेवा दिवस

मानव विकास सूचकांक सम्बन्धी प्रतिवेदनको आधारमा आवश्यक पुनरावलोकन गरी समीक्षात्मकताका लागि सिफारिस गर्ने जस्ता कामको तोकिएको छ। तत् लक्षित समुदाय, वर्ग र क्षेत्रको सम्भावितोषको रूपका लागि कार्यकारी विद्को आयोजनाको उल्टो-उल्टो कार्य गर्ने थालेपछि उसको विरोध हुनु स्वाभाविक हो। सम्भावनी आयोजनालाई गैरसम्भावनी विचार प्रकट हुनुले नै आश्चर्यचकित पार्नेका छन्। तत् आयोजनामा अस्मावेशी भएकाक्षेत्रहरूको निर्युक्तिले असम्भावनी विचारको उत्पत्ति हुनु स्वाभाविक भएकाले मान्दछौं।

[illegible]

साथै समानुपातिक समावेशीकरण, सहभागिता र सामाजिक न्यायको माध्यमबाट राष्ट्रिय जीवनको सबै क्षेत्रमा न्यायपूर्ण व्यवस्था कायम गर्दै लोककल्याणकारी राज्य-व्यवस्थाको स्थापना गर्ने तथा परस्पर सहयोगमा आधारित संघीयताको आधारमा संघीय इकाइहरूबीचको सम्बन्ध

सञ्जालन हई स्यानीय स्वायत्तता र विकेन्द्रीकरणको आधार भासन व्यवस्थामा समानुपातिक सिद्धान्तलाई आत्मसात् गर्नु हो। लोकतांत्रिक अधिकारको उपभोग गर्न पाउने अवस्था सुनिश्चित गर्नु राज्यको राजनीतिक उद्देश्य तथ्य भएको छ । तर समानुपातिक समावेशीकरणको अभियानका लागि मेट्रण्ड मान्न सकिने राष्ट्रिय समावेशी आयोग नै फरक भाग अवलम्बन गर्न थालेपछि समावेशीकरण अभियानको शरार दिशामार्थि प्रान उपत्यन् हुन थालेको छ ।

भारतीय लेखक तथा प्राध्यापक अश्विनी देशपाण्डे का अनुसृत समाजका मालवपूर्ण स्मरणार्थक विवेचना पारिफा का न्यून प्रतिनिधित्व विषये समुदाय, जातिवाद राजको मूल्यवादी स्थापित उपाय समवेतिता हो । अश्विनी समाजिक समवेतिता राजको असाधारण विवेको एटा हो । संरचनात रूपमा पछाडि पारिफा वंग, समुदायवाद अन्वयकर राटुको मूलधारणा स्थापित केही समवेतता लागि अनादित प्रतापी (साकारतत्व विवेक) आरक्षण हो । राजका हरेक निकायमा समानता सुनिश्चित गर्न पछाडि पारिफा वंग समवेतता प्रत्येक अन्वय राटुका सुविधा प्रदान गर्न महत्वादी प्रमेय नै आरक्षण हो ।

आरक्षणको सन्दर्भ नेपालमा मात्र होइन संसारका सबै देशमा रहेको छ । आरक्षणको विषय सरकारी रोजगारीको विषयमा मात्र सीमित नभई राज्य र सरकारको प्रत्येक नीति र कार्यक्रममा समाहित रहने विषय हो ।

समावेशीयता व आश्रयण १५वीं शताब्दीको मूल कार्यभार हो। समावेशीयता व यसको मूलकाको रूपमा रहेको आश्रयण संसारमा तबसम्म रहन्छ, जबसम्म समानताको स्थिति निरपेक्षताको सबैजसो मान्यता पुग्दैन।

आश्रयणको सर्वप्रथम मान्यता के हो भने मानवीय संसाधनको विकास प्रक्रियामा पछाडि परेका वा परिपक्व समुदायको स्थापना प्रक्रियामा जडो राख्नेको मूलभूतमा प्रतियोगिता व सहभागिता हुन पाउँदैन। उनीहरूको सहभागिता व प्रतियोगिता सुनिश्चित गर्न सबैभन्दा सर्वसुलभ व भरपर्दो माध्यम भनेको आश्रयण नै हो। आश्रयण गर्नु निर्माणाको एउटा तत्व पनि हो। आश्रयण सबै तह व तथ्याङ्कले राष्ट्रिय निर्माणमा आफ्नो प्रतियोगिता व सहभागिता सुनिश्चित गर्न पाउनुपर्छ।

सरकारी सेवा तथा संस्थामा पर्याप्त प्रतिनिधित्व नभएका पिछ्छाएका समुदाय र अनुसूचित जाति तथा जनजातिको सामाजिक तथा शैक्षिक पहुँचैपन हटाउनका लागि भारतले कानुनमार्फत सरकारी तथा सार्वजनिक क्षेत्रका एकाइहरूलाई समावेशी बनाउने व्यवस्था गरेको छ ।

धार्मिक/भाषिक अल्पसंख्यक शैक्षिक संस्थाहरू, सबै सार्वजनिक र निजी शैक्षिक संस्थाहरूमा पढ्न सितहरूको प्रतिशत आरक्षणको लागि कोटा प्रणाली प्रदान गरिएको छ। आरक्षण नीतिलाई भारतको संसदा अनुसूचित जाति र अनुसूचित जनजातिको प्रतिनिधित्वमा पनि विस्तार गरिएको छ। भारतको केन्द्र सरकारले उच्च शिक्षामा २५ प्रतिशत आरक्षण दिएका छन्। राज्यहरू आरक्षण बढाउने योजना बनाउन स्वतन्त्र छन्। भारतको

संयोग अन्तर्गतको विषय अनुसार, भारक्षण ४० प्रतिशतको नक्का जम सन्देश, तर राजस्वमा जस्ता कोषी गन्तव्यले ६८ प्रतिशत भारक्षण प्रस्ताव गरेको छुन, जसमा उच्च जातिहरूको लागि १४ प्रतिशत समावेश छ।

पश्चात्तक यी सबैको न्यून प्रतिशत थियो। भारतीय जाति व्यवस्थाको विरासत थियो। भारको स्वतन्त्रतालाई, भारको संयोजनले पेशेवाकै कि समुहलाई अनुसूचित जाति (एससी) र अनुसूचित जनजाति (एसटी) को रूपमा सूचीकृत गर्‍यो। संयोजन निम्नान्तरले जातीय व्यवस्थाका कारण अनुसूचित जाति र जातीयहरूको एकात्मिकताको रूपमा पेशेवाकै र भारतीय समाजमा उनीहरूलाई समाान र समाान अन्तर नदिने भएकोले राष्ट्र निर्माणका गतिविधिमा उनीहरूको समाभागिता कम थियो।

संविधानले सरकारी-सहायता प्राप्त शैक्षिक संस्था र सरकारी/सार्वजनिक क्षेत्रका जागिरहरूमा रित्त सिटहरूमा अनुसूचित जाति र जनजातिहरूका लागि १५ प्रतिशत र ७५ प्रतिशत आरक्षण थियो। पछि, अन्य वर्गहरूको लागि पनि आरक्षण लागू गरियो।

सन १९७७, मा आरक्षण व्यवस्था सुनिश्चित गन जनता पार्टीको सरकारले मण्डल आयोग गठन गरेको थियो। यस आयोगको कार्यक्षेत्र सामाजिक र आर्थिक रूपमा पिछ्छिएको पहात गन नुनियो। आयोगद्वारा प्रसाद मण्डलको अग्रतलातला नवनेश्वरी प्रसाद मण्डल आयोग मिलाएन। मण्डल आयोगको प्रतिनिधित्व छमेको र सामाजिक तथा लैसिक प्रतिनिधित्वको आधारमा आरक्षणको सिफारिस गरेको थियो। सन १९९० मा विधनयत्र प्रताप सिंहले उक्त सिफारिस लागू नको। आरक्षण व्यवस्था लागू गर्न तत्काल लागू प्रतिक्रिया भयो त सिफारिस यस्तो कुडैयत्र र ममं सुझाई हुन गस्तो प्रतिक्रिया यस्तो हुँदैयो। भारतमा रूपा पनि सामाजिक, आर्थिक आन्दोलन भए। कलत्यस आर आर भारत विधेयको स्थिति समालोचनको विधामा भएको छ।

[illegible]

को आन्दोलनले परिवर्तनको जुन लक्ष्य स्थापित गर्‍यो, आरक्षण त्यसमा एक महत्त्वपूर्ण बुँदा बन्न पुग्यो । त्यसैले २०६२/६३ को परिवर्तनपद्धि तत्कालै गर्नुपर्ने कामको रूपमा समावेशी ऐन, २०६४ ल्याइयो ।

आरक्षण आन्दोलनको अवधारणा निर्माण गर्नुदेखि लिएर आरक्षण आन्दोलनलाई उत्कर्षमा पुर्याउदै राज्यलाई आरक्षण नीति अंगाल्न बाध्य पार्ने काम मधेशले गर्‍यो । तर नेपालको संविधानले त्यसैको आधारमा समावेशी आयोग

बनाउंदा अयोगको मूल कर्तव्यमा अरु सबैको बगैँ समुदायको नाम लिइयो । तत्पछि अन्त-अञ्जन भएकैको नाम लिइएन । प्रवेशी शरीरमा अङ्ग गठनको प्रस्तावनामा खस आय, पिछ्ला वर्ग, अपाङ्गता अथवा र्थ्यति, जीभटा नागरिक, धर्मिक, पिछ्छा, अत्यन्त सफा, समानातीकृत समुदाय, पिछ्छाको बगैँ पद कर्माती तथा आर्थिक रूपले विपन्न समुदायको हकअधिकारको संरक्षणको लागि भन्दै गदाँ प्रवेशको नाम लिइ आश्रयक ठाउँमा । अथवा एक प्रकारले मधेशप्रति पूर्वाग्रह राखी प्रतिशोध लिने काम भयो ।

नेपालका सन्दर्भमा आरक्षण राष्ट्र निर्माणको प्रोजेक्ट हो । नेपाललाई समावेशी राष्ट्र बनाउने कि नबनाउने, राज्यका निकायहरूमा प्रतिनिधित्व गराउने कि नगराउने सबाल प्रमुख हो । त्यसकारण नेपालको सन्दर्भमा आरक्षण भनेको कुनै अमुक वर्ग र समुदायलाई लाभ दिनेभन्दा पनि यससँग वृहतर सन्दर्भ जोडिएका छन् । यसलाई वृहतर आलोकात्मक हेर्नु आवश्यक छ । अब फेरि निजामती सेवा दिवसको करा

निजामती सेवा दिवसको मुख्य कार्यको रूपमा रहेको निजामती उत्कृष्टताको पुरस्कारको वितरण कार्य पनि असमावेशी हुने गरेको छ । पुरस्कारका लागि कर्मचारी छान्दा सेवा अवधि, उनीहरूको कार्यसम्पादन, इमानदारी लगायतलाई आधार बनाइन्छ । तर समावेशी सिद्धान्तलाई अंगीकार गरिदैन । ८६ हजार कर्मचारीमध्ये बाटो उत्कृष्टताको आधारमा ४१ जना कर्मचारीको छनौट गर्ने कार्य सजिलो हुन सक्दैन । पुरस्कारको

लागि कर्मचारी छोटो गर्ने विषयमा बिधि पनि उपयुक्त छैन । सेवा अवधि, कार्यसम्पानन, मूल्याङ्कन, इमानदारीका आधार माथ पार्योन् । कर्मचारीलाई पुरस्कार वितरण अघि करिबमा सधैं सरकारी एकेलौटी पनि उज्जैत छैन । स्वस्थानी सरकार र प्रदेश सरकारलाई पनि यो अर्थकार हुनुपर्छ । पुरस्कार वितरणमा सातदेखि प्रदेश र ७७ वटै जिल्लाको उपस्थिति देखिनुपर्छ । उक्त निजामती पुरस्कारलाई राजपत्रमा तिरुत तयमा र निजामती सेवा प्रत्येकारलाई राजपत्र अनिवारि

तथैवा सीमांत गर्भको औचित्य द्वे। किं त विभुस्य
सम्पत्तौ व्यत्ययः नै तदगत रूपमा पुरस्कारको
व्यवधानं नुवृत्तुं।

निजामती पुरस्कारप्रतिष्ठको इष्टं र वा
भनेको रम्भको अर्थमा कमर्चानाको अर्थ
होईन्छ। धेरै राधा राखेर थोरै सम्मानाको
सम्मानित गर्नुभन्दा थोरै राधा राखेर थोरै
सम्मानाईलाई सम्मानित गर्नु उचित छ। पुरस्कार
दिएको एवमात्र थोरै कमर्चानाको सीमा तय हुन्छ
। ७३ जिल्लामा ४० जना पुरस्कृत हुँदा
बाँकीका जिल्लालाई ठेस लाग्न सक्छ।
उनीहरूमा नैराशताले वास गर्नु सबद्ध।
पुरस्कारका लागि निवेदन गर्नेको संख्या बढी
घट्दै जानुको कारण पनि त्यही नैराशता नै
होईन्छ।

निजमाती पुरस्कार वितरणमा पनि सामाजिककल्याण सिद्धान्तको प्रयोग हुनुहुन्छ । पुरस्कारको प्रतिनिधमा महिला आदिवासी, जनजाति, मधेशी, दलित, अपाहिड, मारका, व्यक्तित्व र पिछ्छाछेदको क्षेत्रका व्यक्ति गरि सबै क्षेत्रको हक पुग्ने र्मिति। अर्थको प्रयोगः सरकारको लक्ष्यमा मातहतका कर्मचारीलाई आफूभित्र समर्पित बनाइराख्ने र उनीहरूको हौसला और्ध्वदृष्टि गानं दण्ड र पुरस्कार वितरणको नीति अपनाउनु अवश्यको छ ।

(लेखक, नेपाल मन्त्रिपरिषद् निजामती कर्मचारी मन्त्र सन्तोष शिवाजी अर्याल हुनहुन्छ ।)

- जीवनाशक विषादीहरू निःसन्देह जीवघाती हुन् । होमियारीसँग प्रयोग नगरिएमा मृत्युसम्म हुन सक्छ ।
- रासायनिक विषादी अन्तिम व्यक्तिको रूपमा लिनुपर्छ ।
- विषादी प्रयोग गर्ने सम्पूर्ण व्यक्तिलाई विषादीबारे विस्तृत जानकारी हुनुपर्छ ।
- व्यक्तिगत सुरक्षाका लागि आवश्यक पोसाक लगाएर मात्र विषादी छर्नुपर्छ ।
- लेबलमा भएको जानकारीहरू तथा निर्देशनहरूअनुसार कार्य गर्दा विषादीबाट हुने असरबाट बच्न सकिन्छ ।
- विषादी छर्ने औजार चूल्हने हुनुहुँदैन ।
- विषादी मिसाउँदा वा छर्दा सकेभर छालामा सम्पर्क हुन नदिन वा श्वास प्रक्रियाबाट शरीरभित्र जान नदिन प्रयोग गर्नुपर्छ ।
- विषादी मिसाउँदा वा छर्ने बेलामा खान, पिउन वा घुम्रणमा गर्न निषेध गर्नुपर्छ ।
- छिमेकीलाई विषादी छर्नेको जानकारी दिनुपर्छ ।
- केटाकेटीहरूलाई विषादी चलाउनु राखेको समयमा नजिक आउन दिनुहुँदैन ।
- विषादी अन्तिम प्रयोग र बाली भित्र्याउने समयबधि जानकारी राख्नुपर्छ ।
- लक्षित गरेका किराहरू तथा प्रयोग हुने बालीहरूबारे जानकारी राख्नुपर्छ ।
- विषादीको म्याद सकिने मिति तथा प्रयोग गर्ने मात्रासम्मको जानकारी हुनुपर्छ ।
- धेरै हावा चलेको वा हुरी लागेको बेलामा विषादी छर्नुहुँदैन ।
- विषादी छरिसकेपछि बाँकी भएको विषादी भण्डारणमा वा सुरक्षित ठाउँमा पुर्‍याउनुपर्छ ।
- खाली विषादीको भाँडा ठीक ठाउँमा नष्ट गर्नुपर्छ ।
- विषादी छर्नेछोटे 'नेकड' राख्नुपर्छ । जस्तै विषादीको नाम, मात्रा, छर्नेको मिति, बालीको अवस्था, छर्नेको बेलामा मौसम र अन्य विस्तृत जानकारी राख्नुपर्छ ।

प्रदेश सरकार

भूमि व्यवस्था, कृषि तथा सहकारी मन्त्रालय

मधेश प्रदेश, धनुषा, नेपाल

इमेल : malcprovince2@gmail.com

ગમીમા તાતો હાવા વા લુબાટ જોગિને ઉપાયહરુ

विश्व परिवेश

रसियासँग ऊर्जाको क्षेत्रमा सहयोगको अपार सम्भावना : मोदी

रसियासँग ऊर्जाको क्षेत्रमा सहयोगको अपार सम्भावना रहेको भारतका प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले बुधबार बताएका छन् ।

भारत पति आर्कटिक विषयभन्दा रूससँग आफ्नो सम्बन्धलाई बलियो बनाउन इच्छुक छ, उनले रूसी शहर म्यास्कोस्तोका आयोजित पूर्वी आर्थिक मन्त्र्यमा अन्तालाइन पुर्व साक्षात् सम्मेलन गर्दै भने ।

प्रधानमन्त्री मोदीले यूक्रेन इन्ड अन्त्य गर्ने शान्तिपूर्ण प्रयासका लागि आभारन दोहोर्न्याउने अवसरको प्रयोग गरे। कार्यक्रममा रूसी राष्ट्रपति भ्लादिमिर पुटिन पनि सहभागी हुनेछन् ।

२०१९ मा फोरम सिङ्गर सम्मेलनमा आफ्नो सहभागिताको स्मरण गर्दै, प्रधानमन्त्री मोदीले भने कि भारतले त्यसबेला आफ्नो "सुदूर पूर्व कावर्नुसु" "नीति अपनाएका गरेको थियो र यसको परिणाम स्वरूप, रूसको सुदूर पूर्वसँग विभिन्न क्षेत्रमा भारतको सहयोग बढेको छ। आज, यो नीति भारत र रूसको "विशेष र विशेषाधिकार प्राप्त रणनीतिक सम्बन्ध" को मुख्य स्तम्भ बनेको छ, उनले भने।

"भारत आर्कटिक महासागर रूससँग आफ्नो सम्बन्धलाई सुदृढ गर्न इच्छुक छ। ऊर्जाको क्षेत्रमा पनि सहयोगको अपार

सम्भावना छ। ऊर्जाको साथसाथै, भारतले रूसी सुदूर पूर्वमा फार्मा र होराको क्षेत्रमा पनि महत्त्वपूर्ण लगानी गरेको छ, "प्रधानमन्त्री मोदीले भने।

कोविड कोलको आपूर्तिबाट रूस भारतीय स्टिल उद्योगका लागि महत्त्वपूर्ण

सामंदाज बन्न सकेको उनले बताए ।

"प्रतिभाको गतिशीलतामा पनि हामीले राम्रो सहयोग गर्न सक्छौं। भारतीय

प्रतिभाले विश्वका धेरै विकासित क्षेत्रहरूको विकासमा योगदान पुर्‍याएको छ। मलाई विश्वास छ कि भारतीयहरूको प्रतिभा र व्यावसायिकताले रूसी सुदूर पूर्वमा द्रुत विकास गर्न सक्छ, "प्रधानमन्त्रीले भने।

युक्रेन इन्ड र कोविड महामारीले विश्वव्यापी आपूर्ति शृङ्खलाहरूमा ठूलो प्रभाव पारेको छ, उनले भने, खाद्यान्न, मल र इन्धनको अभाव

सम्भावनासँग देशहरूका लागि प्रमुख चिन्ताको विषय हो।

"युक्रेन इन्ड सुरु भएदेखि हामीले कूटनीति र बाताको बाटो लिनुपर्ने आवश्यकतामा जोड दिएका छौं। हामी यो इन्ड अन्त्य गर्ने सबै शान्तिपूर्ण प्रयासहरूलाई समर्थन गर्छौं। यस सन्दर्भमा, हामी खाद्यान्न र सुरक्षित निर्यात सम्बन्धी हाम्रो सम्बन्धको पनि स्वागत गर्दछौं। मल, "प्रधानमन्त्री मोदीले औल्याए।

उनले कनेक्टिभिटीको महत्त्वपूर्ण भूमिकालाई हाइलाइट गर्न अवसरको सदुपयोग गरे।

"हामी अन्तर्राष्ट्रिय उत्तर-दक्षिण कोरिडोर, चैनई-भ्यादिभोटोको समुद्री कोरिडोर वा उत्तरी समुद्री मार्गको बारेमा कुरा गरौं, कनेक्टिभिटीले भविष्यमा हाम्रो सम्बन्धको विकासमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्नेछ, "उनले भने।

प्रधानमन्त्री मोदीले यो महिना भ्यादिभोटोका भारतीय बाणिज्य दूतावासको स्थापनाको २०औं वार्षिकोत्सव मनाउने कुरा औल्याए। "यो सहरमा वाणिज्य दूतावास खोले पछिल्लो देश भारत थियो। र त्यसबेलादेखि यो शहर हाम्रो सम्बन्धको के शोशुबुहाहरूको साक्षी बनेको छ," उनले भने।

- इण्डिया न्यूज नेटवर्क

‘भारत र बंगलादेशबीच बृहत् व्यापार सम्झौतामा छिट्टै वार्ता सुरु हुन्छ’

बंगलादेश यस क्षेत्रमा भारतको सबैभन्दा ठूलो व्यापार सम्बन्ध भएको कुरा औल्याउँदै प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले मंगलबार बृहत् आर्थिक सम्बन्धी वार्ता सुरु हुने बताएका छन्। बंगलादेशका प्रधानमन्त्री शेख हसिनासँग ग्याँ दिल्लीमा द्विपक्षीय, क्षेत्रीय र अन्तर्राष्ट्रिय मुद्दाहरूमा व्यापार छलफल गर्दा उनले बंगलादेशको निर्यातका लागि एशियाको सबैभन्दा ठूलो बजार भारत भएको बताए। वार्ताका क्रममा दुई नेताले आतंकवाद र कट्टरपन्थीविरोधको सहकार्यमा पनि जोड दिएका थिए । बंगलादेशी समकक्षीसँगको संयुक्त पत्रकार सम्मेलनमा प्रधानमन्त्री मोदीले भने, "नव १९औं को भावनालाई जीवित राख्नका लागि हाम्रो आपसी विश्वासमा आक्रमण गर्न खोज्ने त्यस्ता शक्तिहरूसँग मित्रले लड्नु पनि धेरै महत्त्वपूर्ण छ।

"हामी द्वैध विश्वास गर्छौं कि कोभिड महामारी र हालैका विश्वव्यापी घटनाक्रमबाट प्राप्त सिप हामीले हाम्रो अर्थतन्त्रलाई बलियो बनाउन आवश्यक छ। " प्रधानमन्त्री मोदीले भने। भारत र बंगलादेशबीचको सामक विस्तार र सीमामा व्यापारिक पूर्वाधारको

विकाससँग दुई देशको अर्थतन्त्र एकअर्कासँग थप जोडिन सक्ने प्रधानमन्त्री मोदीले बताए ।

"हाम्रो द्विपक्षीय व्यापार द्रुत गतिमा बढिरहेको छ। आज, बंगलादेशको निर्यातको लागि भारत एशियाको सबैभन्दा ठूलो बजार हो। यो बृद्धिलाई थप गति दिन हामी छिट्टै द्विपक्षीय व्यापार आर्थिक सम्बन्धी सम्झौतामा छलफल सुरु गर्नेछौं," उनले भने। भारत, बंगलादेशले ७ सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्नु

भारत-बंगलादेश मित्रता आगामी २५ वर्षमा नयाँ उचाइमा पुग्ने विश्वास व्यक्त गर्दै प्रधानमन्त्री मोदीले दुई पक्षहरूका युवा प्रस्तावका लागि चलाएको विषय रहेको सुचना प्रविधि, अन्तरिक्ष र आणविक ऊर्जा जस्ता क्षेत्रमा सहयोग बढाउने निर्णय गरेको बताए।

"हामीले जलकुनै परितन्त्र र सुदूरवर्तनजस्ता सामा सम्पदाको संरक्षणमा पनि महकायं जारी राख्नेछौं," उनले भने। भारत, बंगलादेशले ७ सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्नु

मंगलबार, भारत र बंगलादेशले पानी बाँडफाँड, रेलवे, अन्तरिक्ष, विज्ञान, न्यायपालिका र प्रसाधन सम्बन्धी सातवटा समकक्षी (एमओयू) मा हस्ताक्षर गरे। प्रधानमन्त्री मोदीले कृष्णारण नदीको पानी बाँडफाँड गर्ने सम्झौतालाई "महत्वपूर्ण" भनेर ब्यान गरे, प्रधानमन्त्री मोदीले यसले भारतको दक्षिणी असम र बंगलादेशको सिन्धु क्षेत्रलाई फाट्दा पुग्ने बताए। उनले भारत-बंगलादेश सीमाना भएर बग्ने ५४ वटा नदीहरू शताब्दीयौंदेखि दुई देशका जनताको जीविकोपार्जनमा जोडिएको बताए ।

दुई नेताले संयुक्त रूपमा मैत्री सुपर बन्ने पार प्रोजेक्टको युनिट-१ को अन्वयण गर्न गरेका छन् । भारतको सहूलियतपूर्ण वित्तिय योजना अन्तर्गत निर्माण हुन लागेको यो आयोजनाले बंगलादेशको राष्ट्रिय रिजमा १३२० मेगावाट थप्नेछ ।

यसै विकासोन्मुख देशहरूमा ऊर्जाको मुख्य बृद्धिले छडा गरेको चुनौतीलाई ध्यानमा राख्दै प्रधानमन्त्री मोदीले यसले बंगलादेशमा विकासवादी निजजीवीको उपलब्धता बढाउने बताए।

- इण्डिया न्यूज नेटवर्क

जिल्ला समाचार

धनुषा २ मा पूर्वमन्त्री अरगरिया सिफारिस

जनकपुरधाम । आगामी मंसिर ४ मा हुने आम निर्वाचनका लागि धनुषा क्षेत्र नम्बर २ बाट लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी (लेसा) का प्रमुख सचेतक तथा पूर्वमन्त्री उमाशंकर अरगरिया उम्मेदवार सिफारिस भएका छन् । लोसा धनुषा क्षेत्र नं. २ को क्षेत्रीय समितिको बैठकले प्रतिनिधिसभा सदस्यका लागि अरगरियाको क्षेत्र नाम सिफारिस गरेको हो । ०७४ मा अरगरिया भन्ने १४ हजार मतदात्रले निर्वाचन सशिय साक्षी हुनु । तत्कालीन सशिय समाजवादी फोरमको तर्फबाट ३२ हजार ४४ मत ल्याएर विजयी हुनु नेकपा एमालेसँग गठबन्धन गरेका नेकपा माओवादी केन्द्रका सम्भवन् भा नाथ १८ हजार ७५ मत पाएका थिए । कडिसका उम्मेदवार रामकृष्ण यादव १५ हजार ४४२ मत ल्याएका थिए । अहिले भा नेकपा एकिकृत समाजवादीमा छन् । र उनी पनि उम्मेदवार दिने तयारी गरिरहेका छन् । त्यस्तै कोसिबाट यो पटक पनि यादव नै उम्मेदवार सिफारिस भएका हुन् । जसपाले उपेन्द्र यादवनायातक नेतालाई उम्मेदवार सिफारिस गरेको छ । नेकपा एमालेबाट अहिलेसम्म उम्मेदवार सिफारिस भएको छैन । यो क्षेत्रमा सत्ता गठबन्धनमा आबद्ध दलमध्ये कुनै एकले मात्र उम्मेदवारी दिए पनि लोसापाका अरगरियालाई हराउन चुनौती देखिएको छ । पटक पटक सांसद बनेकाहरूको तुलनामा अरगरियाले यस क्षेत्रमा बढी विकास गरेकाले मजबुत पकड बनाएको स्थानीय बताउँछन् ।

सिराहामा एमालेले टुंग्यायो उम्मेदवार

सिराहा । एमालेले प्रतिनिधि सभा तथा प्रदेश सभाका लागि सिराहाका चारवटै क्षेत्रको उम्मेदवार टुंगी लगाएको छ । सिराहा क्षेत्र नम्बर ३ बाट पालिउट्यूरी सदस्य तथा मोरा प्रदेश सहउन्नाज लिलनालाथ भेटे सर्वसम्मत सिफारिस भएका छन् । निवासी सम्भवन् कमठी तथा प्रदेश सभा सम्भवन् कमठी क्षेत्र नम्बर ३ को बैठकले पूर्वमन्त्रीसमेत रहेका क्षेत्रको नाम प्रतिनिधिसभाका लागि सर्वसम्मत सिफारिस भएको प्रदेश समिटी अध्यक्ष दिपेन्द्र यादवले जानकारी दिए । क्षेत्र नम्बर ३ को प्रदेश 'क' बाट रामअवतार महताको एकल नाम सिफारिस भएको छ । 'ख' तर्फ तीत-चार जनको नाम भएकाको समल लाने यादवले बताए । निर्वाचन सम्भवन् कमठी तथा प्रदेश सभा सम्भवन् कमठी क्षेत्र नम्बर ४ को बैठकले प्रतिनिधिसभाका लागि दुर्जनको नाम सिफारिस गरेको छ । प्रदेश सभाका लागि 'क' बाट पाँच र 'ख' बाट तीनजनाको नाम सिफारिस भएको छ । प्रतिनिधिसभाको लागि इन्द्रेश राउत र अमरनाथ यादवको नाम सिफारिस भएको छ । प्रदेशतर्फ 'क' पवनकुमार महता, पुनम महता, प्रकाश महता, जोकोबर साह र विमल यादवको नाम सिफारिस भएको छ । प्रदेश 'ख'को लागि जगन्नाथ देवी साह, विन्दु साह र विजयवन्धन महताको नाम सिफारिस भएको छ । सिराहा क्षेत्र नम्बर १ बाट रामशंकर यादवको नाम सिफारिस भएको छ । प्रदेश 'क'बाट राजेन्द्रप्रसाद चौधरी, यमुना खनाल, रामानारायण महता, इन्द्रनारायण चौधरी र प्रदीपकुमार चौधरी नाम सिफारिस गरेको छ । क्षेत्र नम्बर २ बाट प्रतिनिधिसभाका लागि नरेन्द्रराज पोखरेलको नाम सिफारिस गरिएको छ ।

सुदूरपश्चिममा मनाइयो गौरा पर्व

कैलाली । सुदूरपश्चिम प्रदेशमा गौरा पर्व मनाइएको छ । सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारले गौरापर्वका अवसरमा सार्वजनिक विदा दिएको छ । मानिपर्वको विवाह बसेको बैठकले सुदूरपश्चिम प्रदेशमा सरकारी तथा सार्वजनिक निकायमा विदा दिने निर्णय गरेको आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालयका प्रस्ता विष्णुदत्त अवस्थिले जानकारी दिए । प्रदेश सरकारले गौरापर्वका अवसरमा छिट्टै आएको विदा कटौती गरेको भन्दै विभिन्न संघसस्था र राजनीतिक दलहरूले विज्ञात जारी गरी आलोचना गरेपछि प्रदेश सरकारको मानिपर्वको बैठकले विदा दिने निर्णय गरेको हो । यसैबीच कञ्चनपुरका नौवटै स्थानीय तहले सुदूरपश्चिमको महत्त्वपूर्ण पर्व गौरामा स्थानीय विदा दिने निर्णय गरेका थिए ।

गिद्ध संरक्षण गौरामा दिवस मनाइयो

मौष प्रसाद गिद्ध, कोपलचन्द्र । १४औं अन्तर्राष्ट्रिय गिद्ध संरक्षण संघटना दिवस विभिन्न जिल्लाहरूमा मनाइएको छ । प्रकृतिको सुर्चकारको रूपमा रहेको गिद्धर नेपालमा पाइनु हुन लागेपछि अहिले भेटिनेगरी प्राविधिक र पाँच संरक्षण संवेले विभिन्न कार्यक्रमहरू गरि यसको संरक्षणमा लागेका छन् । एशु उपचरमा डाइक्लोफेनेक प्रयोग बन्द गरी, सोपोखु गिद्ध संरक्षणमा सहयोग गरी भने ताराका साथ कलिलकृष्णा पनि गिद्ध संरक्षण तथा संचेतना मनाइएको हो । पहाडको उचायमा प्रयोग हुने डाक्लोफेनेक औषधीको प्रयोगबाट उक्त पहाडको मानु गिद्धले खाएपछि गिद्धको मौलाता अवर गरी गिद्ध भने हुन्छ । यसले औषधी सरकारले प्रयोगमा रहेक लागेपछि लुकिँझुका प्रयोग गर्दा यस्तो समस्या पर्ने गरेको चेतावनी केन्द्रिय सदस्य नारायण भुगलले बताए । यसका साथै गिद्ध सन्तै मिमकाको रक्खर नहुनु अस्मा अस्मा संरक्षण गिद्धको विना हुने भएको लागि आगामि नहुनु अस्मा समयायले गिद्धर नष्ट हुने गरेको अध्ययनले देखाएको छ । त्सात पारगोर्नेगरी एण्ड डाइभर्सिटी (सोसियलसम कोपलचन्द्र जल्लाजानी सामुदायिक जन्मा संचेतना कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ । एशियामाको जिल्ला अध्यय पछिबन् यादवको अध्ययता , उपाध्यक्ष सुपु भुपालको स्वागत र संचिव जिवन केसीको अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो ।

१० करोडको विदेशी चुरोट नष्ट

वीरगन्ज । नेपालमा विक्री गर्न प्रतिबन्धित भन्ने १० करोड भन्दा बढीको विदेशी चुरोटो मुसुखा बन्दरगाह कार्यालयले जलाएर नष्ट गरेको छ । गत असार १३ गते दुवैदशैं मुसुको दाल बोकेर आएको केन्द्रीयबाट बरामद भएको ४ सय करोडभन्दा बढीको ५८ लाख २८ हजार ४ सय बिल्ली चुरोट जलाइएको हो । काठमाडौं डेपामिस्त कोलियट प्रजापञ्जाले आयात गरेको एक केन्द्रीय प्रजापसका लागि भन्सार प्रशापन पछि बाल घोघणा गरेको थियो । केन्द्रीयको आर्पाइपट्टि मुसुको दाल र पछाडिअर्को केन्द्रीयबाट गुडाइ गरम र मोह्र भोरसन् बान्द्रको चुरोट करीय ४ सय करोडमा राखिएको बता गरेको थियो । त्यसबेला मुसुका उलाएर तत्काल नष्टलेन सित गरेको थियो । मुसुका बन्दरगाह भन्सार कार्यालयका प्रजाप अधिकारी सन्तोष स्योनलेले सित गरेको कानुनअनुसार विक्री गर्न नसकिने भएकाले विदेशी चुरोट नष्ट गरिएको बताएका थिए । भन्सार कार्यालयका कर्मचारी, जिल्ला प्रशासन कार्यालय पसाको प्रतिनिधि र सशस्त्र प्रहरीको सहकार्यमा चुरोट नष्ट गरिएको हो । आयातकलाई भन्सार कार्यालयले पचाइबन् गरी पलिसम्म सम्पत्तीहानी रहेका छन् ।

निजामती सेवा दिवसमा वृक्षारोपण तथा सरसफाई

विराटनगर । निजामती सेवा दिवसको अवसर विराटनगरमा वृक्षारोपण तथा सरसफाई गरिएको छ । विराटनगर-इटहरी सिस्लेन सडक अन्तर्गतको मुख्यमार्गका कार्यालयदेखि गेडरोप चोकसम्मको सडकको वृक्षारोपण गरिएको हो । वृक्षारोपण र सफाईको बीच लेखमा ओलेरी, प्रयागेस्टेन तथा कुपु लगायत विभिन्न जातका अढाई सय वृक्षमा वृक्षारोपण गरिएको हो । उक्त सडकमा प्रदेश नं. १ का प्रमुख सचिव विनोद प्रकाश सिंह, मोरङका प्रमुख जिल्ला अधिकारी काशिजंग दाहाल लगायत सरकारी कार्यालयका प्रमुख तथा कर्मचारीहरूले वृक्षारोपण गरेका थिए । यसैगरी दिवसको अवसरमा सरकारी कार्यालय तथा चौक तथा सडकहरूमा सरसफाई समेत गरिएको छ । मोरङका प्रमुख जिल्ला अधिकारी दाहालले कर्मचारीहरूले सेवाप्रदायी भएन जिल्लागरी छिटो छरितो एवं पारदर्शी रूपमा सेवा प्रदान गर्नुपर्नेमा जोड दिए । मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषदको कार्यालय तथा निजामती कर्मचारीको आधिकारिक ट्रेड युनियनको आयोजनामा कार्यक्रम भएको हो ।

ओरेक अनुसन्धानको नतिजा सार्वजनिक

पुनर्देही । सार्वजनिक स्थानमा महिला तथा किशोरीमाथि हुने हिंसाका कमी आएको छैन । हिंसाग्रहित जीवनयापन गर्न पाउनु प्रत्येक व्यक्तिको मानवअधिकार भए पनि महिला, किशोरी र लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसङ्ख्यकले हिंसा र विभेद सहनुपर्नेको महिला पुनःस्थापना केन्द्र (ओरेक)को अनुसन्धानले पुष्टि गरेको छ । सार्वजनिक स्रोतहरूमा महिलाको पहुँच, स्वास्थ्य क्षेत्रमा हुने विभेद र हिंसाका केन्द्रित रहेर ओरेकले नेपालका दाइ, मोरङ र उदयपुरमा अनुसन्धान गरेको थियो । निर्वाचित महिला जनप्रतिनिधिले सार्वजनिक वृत्तमा भोग्नुपर्ने विभेद र लैङ्गिक विभेदको आधारमा हुने हिंसाका कारण महिला तथा किशोरीको सार्वजनिक सेवा र स्वास्थ्यमा पहुँच र सेवा प्रदायक निकाय (सरकारी कार्यालय)मा लैङ्गिकैत्री सेवाको उपलब्धताबारे खोज गर्ने उद्देश्यले गत सेप्टेम्बरदेखि नोभेम्बरसम्म ती नेपालमा अनुसन्धान गरिएको थियो । सो अनुसन्धानको नतिजा ओरेकले दूधरामा एक कार्यक्रम गरी सार्वजनिक गरेको हो । उपस्थितका क्रममा विवाहित सहभागीले आफ्नो यौन र प्रजनन स्वास्थ्यका बारेमा विशेषगरी पुरुष स्वास्थ्यसमीक्षीसँग कुरा गर्न गाह्रो भएको र महिला स्वास्थ्यकर्मी नहुँदा प्रजनन स्वास्थ्य समस्या लुकाएको बताएका थिए ।

मुस्लिम आयोगका अध्यक्ष विरुद्ध कार्यालय अगाडि नै प्रदर्शन

काठमाडौं । मुस्लिम आयोगका अध्यक्ष सीमम मिश्याले विष्म्वन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको भीआईपी कक्ष दुरुपयोग गरेर ठगी मुद्दाका आरोपीलाई भगाएको आरोप लागेपछि आइतबार आयोगको कार्यालय अगाडि विशेष प्रदर्शन भएको छ ।

अपराध गर्ने व्यक्तिको संरक्षण गर्ने र प्रहरीबाट फुत्काउन प्रपञ्च गर्ने पनि आयोगको आरोपको भन्दै आयोगका अध्यक्ष मिश्याको विरोधमा राष्ट्रिय एकता अभियानले प्रदर्शन गरेको हो । प्रदर्शनको नेतृत्व अभियानको सयोजक विनय यादवले गरेका थिए ।

अध्यक्ष मिश्याले ठगी आरोपका अभियुक्त सुनसरीका ३० वर्षीय रिजवान अलसलाई शुक्रबार विमानस्थलबाट भगाएको आरोप लागेको छ ।

प्रदर्शनकारीहरूले 'जेहादी प्रवर्द्धक मुस्लिम आयोग खारेज गर, अपराधी भगाउने सीमम मिश्यालाई कारबाही गर, नेपाललाई जेहादी

आध्य केन्द्र बनाउन पाइँदैन, इस्लामिक अतिवाद मुस्लिम, एयरपोर्टको सुरक्षाका खल्ल पुर्याउने सीमम मिश्यालाई कार्यवाही गर' लगायतका नारा लगाएका थिए । रिजवान भीआईपी कक्ष प्रयोग गरेर अध्यक्ष मिश्याकै गाडीमार्फत विष्म्वन

अध्यनपूर्वक अनुसन्धन गर्न जारी राख्छौं हामीले जस्ता प्रोटोपोर्फिन मा अन्तर्राष्ट्रिय व्यापारका लागि भाषाका स्थानीय प्राविधिक र आणविक ऊर्जा जस्ता उपायविधि रहने कुरा नेट गरेका छौं," कम्पोजा ओर्मा टिप्पणीको उनले पार्नु कि भारतले प्रभावकारी, गैर-भेदवादीरहित र भाषाकारी रूपमा आफ्नो विज्ञान अन्सार आफ्नो सुक्ष्म र अनुमान विनिर्देशकले अन्तर्राष्ट्रिय आणविक ऊर्जा एजेन्सी द्वारा निष्कासनलाई उच्च प्राथमिकता दिन्छ।

कम्पोजाले युकेनको अवस्थालाई लिएर भारत चिन्तित रहेको बताउँदै भने, "इन्ड सुरु भएदेखि, भारतले लगातार राशुताको अन्त्य र हिंसा अन्त्य गर्न आभारन

गदै आएको छ। हामीले दुवै पक्षलाई कूटनीति र बाताको बाटोमा फर्काएर आभारन गरेका छौं। हामी इन्ड अन्त्य गर्ने सबै कूटनीतिक प्रयासहरूलाई समर्थन गर्दछौं, "उनले औल्याए।

भारतले युकेनबाट कालो सागर हुँदै अन्को निर्यात बोलन र रूसी खाद्यान्न र मत्स्य निर्यातमा सहजीकरण गर्ने महासचिव सर्मापति पहललाई पनि स्वागत गरेको छ। कम्पोजाले भने, "यी प्रयासहरूले समर्थनलाई दिने बाता र कूटनीतिबाट भारत चिन्तित रहेको बताउँदै भने, "इन्ड सुरु भएदेखि, भारतले लगातार राशुताको अन्त्य र हिंसा अन्त्य गर्न आभारन

रिजवान मुस्लिम आयोगका अध्यक्ष मिश्याको गाडी चढेर विमानस्थलबाट निस्किसकेपछि, माथै प्रहरीले उनको साथमा जानकारी भएको थियो। त्यसपछि, मोदी दिन राती १ बजे प्रहरीले उनलाई होटल भित्रैबाट पक्राउ गरेको थियो। तर अध्यक्ष अन्सारीले भने रिजवानको उपरिस्थित अनर्पचित रहेको र भगाउनुपर्ने गरी चिनजान समेत नरहेको दावी गरेका छन्।

रिजवानमाथि पाइलट पहाइँदैन भन्दै एक करोड रुपैयाँ बढी ठगी गरेको अभियोग छ । दाउद हुसेनले उनीसहित ११ जनाविरूद्ध नेपालमा किटानी जाहेरी दिएका थिए ।

हुसेनको जेहादीका आधारमा उनीहरूलाई पक्राउ गर्न भने जिल्ला प्रहरी परिसर काठमाडौंले २० फागुन २०७८ मा जिल्ला अदालत काठमाडौंबाट पक्राउ अनुमति माग्यो थियो । तर दुवैभन्दा बढी आका अलम नभोटिएपछि प्रहरीले फारन प्रतिवादी बनाएर मुद्दा अघि बढाएको थियो ।

